

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.606/2015/150.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2016. február 3., 4. és 9. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján 2016. február 18. napján meghozta és kihirdette a következő

Í T É L E T E T :

Az adócsalás büntette miatt **I.rendű vádlott neve és társai** ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** 2015. február 13. napján kihirdetett **13.B.101/2013/911.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

A 2015. december 7. napjától ismét előzetes fogvatartásban lévő **I.rendű vádlott neve I. rendű** vádlott cselekményeit

3 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],

3 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],

10 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés],

3 rendbeli folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. tv. 276. §] és 13 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. tv. 276. §] **minősíti.**

A fegyházbüntetést 8 (nyolc) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

A vádlottal szemben a büntetést bünszervezetben elkövetővel szemben tekinti kiszabottnak.

A fegyházbüntetésbe helyesen a 2011. december 23. napjától 2012. szeptember 19. napjáig házi őrizetben töltött időt tekinti beszámítottnak.

A 2015. február 13. napjától ismét előzetes fogvatartásban lévő **II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott** cselekményeit

4 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],

folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

5 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. tv. 276. §] **minősíti.**

A börtönbüntetést 7 (hét) évre enyhíti, a könyvelői foglalkozástól eltiltást mellőzi.

A vádlottal szemben a büntetést bünszervezetben elkövetővel szemben tekinti kiszabottnak.

A börtönbüntetésbe helyesen a 2012. február 17. napjától 2012. augusztus 13. napjáig házi őrizetben töltött időt tekinti beszámítottnak.

A 2015. február 17. napjától ismételten előzetes fogvatartásban lévő **III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott** cselekményeit folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],
2 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],
2 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés és (3) bekezdés],
folyatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. tv. 276. §] és
4 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. tv. 276. §] **minősíti.**

A fegyházbüntetést 7 (hét) év börtönbüntetésre enyhíti.

A vádlottal szemben a büntetést bünszervezetben elkövetővel szemben tekinti kiszabottnak.

A börtönbüntetés tartamába a III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott által 2011. február 15. napjától 2011. augusztus 11. napjáig előzetes fogvatartásban és 2011. augusztus 12. napjától 2012. április 27. napjáig házi őrizetben töltött időt tekinti beszámítottnak.

A 2015. február 13. napjától ismételten előzetes fogvatartásban lévő **IV. rendű vádlott** cselekményeit
2 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],
folyatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és
3 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. tv. 276. §] **minősíti.**

A fegyházbüntetést 5 (öt) évre enyhíti, a jogász foglalkozástól eltiltást mellőzi.

A vádlottal szemben a büntetést bünszervezetben elkövetővel szemben tekinti kiszabottnak.

A vádlottal szemben kiszabott fegyházbüntetés tartamába helyesen a 2011. június 18. napjától 2012. március 12. napjáig házi őrizetben töltött időt tekinti beszámítottnak.

A 2015. február 13. napjától ismételten előzetes fogvatartásban lévő **V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott** cselekményeit
folyatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],
folyatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés],
folyatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés],
folyatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. tv. 276. §] és
2 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi

IV. tv. 276. §] **minősíti.**

A fegyházbüntetést 5 (öt) évre enyhíti.

A vádlottal szemben a büntetést bünszervezetben elkövetővel szemben tekinti kiszabottnak.

A fegyházbüntetésbe a vádlott által 2011. február 15. napjától 2011. március 19. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számítja be.

A 2015. október 3. napjától előzetes fogvatartásban lévő **VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott** cselekményeit

2 rendbeli folytatólagosan bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],

adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés],

magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. tv. 276. §] és

2 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítását vétségének [1978. évi IV. tv. 276. §] **minősíti.**

A vádlottal szemben a büntetést bünszervezetben elkövetővel szemben tekinti kiszabottnak.

VIII.rendű vádlott neve VIII. rendű vádlott vonatkozásában a folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettét 2 rendbelinek minősíti.

A börtönbüntetést 4 (négy) évre enyhíti.

IX. r. vádlott cselekményeit

folytatólagosan, közvetett tettesként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],

folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés],

folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. tv. 276. §] és folytatólagosan, közvetett tettesként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. tv. 276. §] **minősíti.**

X.rendű vádlott neve X. rendű vádlott vonatkozásában a bűncselekményeket közvetett tettesként elkövetettnek minősíti.

XI. rendű vádlott vonatkozásában a folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének minősített cselekmény megnevezése helyesen: hamis magánokirat felhasználásának vétsége, a folytatólagos elkövetésre utalást mellőzi.

A feltételes szabadságra bocsátásról szóló rendelkezésből a legkevesebb 3 hónapra történő utalást **mellőzi.**

XII.rendű vádlott neve XII. rendű vádlott vonatkozásában a folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének minősített bűncselekmény megnevezése helyesen: hamis magánokirat felhasználásának vétsége, a folytatólagos elkövetésre utalást mellőzi.

A feltételes szabadságról szóló rendelkezésből a legkevesebb 3 hónapra történő utalást **mellőzi.**

XVI.rendű vádlott neve XVI. rendű vádlott vonatkozásában a folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének minősített bűncselekmény megnevezése helyesen: hamis magánokirat felhasználásának vétsége, a folytatólagos elkövetésre utalást mellőzi.

XVII.rendű vádlott neve XVII. rendű vádlott cselekményeit

2 rendbeli folytatólagosan, közvetett tettesként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés],

folyatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

3 rendbeli folytatólagosan - 2 rendbelit közvetett tettesként - elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. tv. 276. §] **minősíti.**

XIX. rendű vádlott cselekményeit

folyatólagosan, közvetett tettesként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés],

folyatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

2 rendbeli folytatólagosan - 1 rendbelit közvetett tettesként - elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. tv. 276. §] **minősíti.**

XX.rendű vádlott neve XX. rendű vádlott vonatkozásában a folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének minősített bűncselekmény megnevezése helyesen: hamis magánokirat felhasználása vétsége, a folytatólagos elkövetésre utalást mellőzi.

XXI.rendű vádlott neve XXI. rendű vádlott vonatkozásában a folytatólagosan társtettesként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének minősített bűncselekmény megnevezése helyesen: társtettesként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége, a folytatólagos elkövetésre utalást mellőzi.

XXII.rendű vádlott neve XXII. rendű vádlott vonatkozásában a folytatólagosan, társtettesként elkövetett magánokirat hamisítás vétségének minősített bűncselekményének helyes megnevezése: társtettesként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége, a folytatólagos elkövetésre utalást mellőzi.

XXIII.rendű vádlott neve XXIII. rendű vádlott cselekményeit költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és

folyatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345. §] **minősíti.**

XXIV. rendű vádlott cselekményeit

adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

közvetett tettesként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (2) bekezdés],

és

2 rendbeli - 1 rendbelit közvetett tettesként - elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. tv. 276. §] **minősíti.**

XXV.rendű vádlott neve XXV. rendű vádlott cselekményeit

költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont], és

hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345. §] **minősíti**.

A Tatabányai Törvényszéken B.I.00042/2012/1. szám alatt letétként kezelt 1.677.640.- forintra vagyonek Kobzást rendel el.

XXVI.rendű vádlott neve XXVI. rendű vádlott vonatkozásában a folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségeként elbírált bűncselekmény megnevezése helyesen: hamis magánokirat felhasználásának vétsége, a folytatólagos elkövetésre utalást mellőzi.

XXVII.rendű vádlott neve XXVII. rendű vádlott cselekményeit költségvetési csalás vétségének (Btk. 396.§ (1) bekezdés a, pont) és hamis magánokirat felhasználása vétségének (Btk. 345.§) minősíti.

XXVIII.rendű vádlott neve XXVIII. rendű vádlott vonatkozásában a folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségeként elbírált bűncselekmény megnevezése helyesen: hamis magánokirat felhasználásának vétsége, a folytatólagos elkövetésre utalást mellőzi.

XXIX. rendű vádlott vonatkozásában a folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettét 2 rendbelinek és közvetett tettesként elkövetettnek,
a 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségét közvetett tettesként elkövetettnek **minősíti**.

XXXI. rendű vádlott cselekményeit
adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és
adócsalás vétségének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés] és
2 rendbeli magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. tv. 276. §] **minősíti**.

XXXII.rendű vádlott neve XXXII. rendű vádlott vonatkozásában a folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségeként minősített bűncselekmény helyes megnevezése: hamis magánokirat felhasználásának vétsége, a folytatólagos elkövetésre utalást mellőzi.

A vádlottal szemben a Kecskeméti Törvényszéken BL 00018/2013. letéti szám alatt kezelt 2.545.086.- forintra vagyonek Kobzást rendel el.

A 2015. október 30. napjától előzetes fogvatartásban lévő **XXXIII.rendű vádlott neve XXXIII. rendű vádlott** cselekményeit
2 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés,]
5 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés],
2 rendbeli folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. tv. 276. §] és
5 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. tv. 276. §] **minősíti**.

A börtönbüntetést 5 (öt) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

XXXVII. rendű vádlott vonatkozásában a cselekményeket
költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont] és
folyatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345. §] **minősíti**.

A feltételes szabadságról szóló rendelkezésből mellőzi a legkevesebb három hónap kitöltésére utalást.

XLIII. rendű vádlott cselekményeit

költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b)] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345. §] **minősíti.**

A Gyulai Törvényszéken Bj.I.55/2013. tételszám alatt nyilvántartott 117. sorszám alatti bűnjel lefoglalását megszünteti, és az iratokhoz rendeli csatolni.

A **I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat** külön terhelő bűnügyi költség összege helyesen: 1.406.123.- forint,

a **II. rendű vádlottat** külön terhelő bűnügyi költség összege helyesen: 1.392.154.- forint,

a **V.rendű vádlott neve V. rendű vádlottat** külön terhelő bűnügyi költség összege helyesen: 806.375.- forint,

a **XXIX. rendű vádlottat** külön terhelő bűnügyi költség összege helyesen: 198.408.- forint.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott vonatkozásában a kiszabott fegyházbüntetés tartamába beszámítja a vádlott által 2015. december 7. napjától 2016. február 18. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartamába beszámítja a vádlott által 2015. február 13. napjától 2016. február 18. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A **III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottal** szemben kiszabott börtönbüntetés tartamába beszámítja a vádlott által 2015. február 17. napjától 2016. február 18. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A **IV. rendű vádlottal** szemben kiszabott fegyházbüntetés tartamába beszámítja a vádlott által 2015. február 13. napjától 2016. február 18. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott vonatkozásában kiszabott fegyházbüntetésbe beszámítja a vádlott által 2015. február 13. napjától 2016. február 18. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott vonatkozásában a kiszabott fegyházbüntetésbe beszámítja a vádlott által 2015. október 3. napjától 2016. február 18. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

XXXIII.rendű vádlott neve XXXIII. rendű vádlott vonatkozásában a vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartamába beszámítja a vádlott által 2015. október 30. napjától 2016. február 18. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

XII. rendű, XIII. rendű, XVI. rendű, XVII. rendű, XIX. rendű, XXI. rendű és XXIV. rendű vádlott vagyona elrendelt zár alá vételt feloldja.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott helyesen 2011. február 15. napjától 2011. december 22.

napjáig előzetes fogvatartásban, 2011. december 23. napjától 2012. szeptember 19. napjáig házi őrizetben volt, majd 2012. szeptember 20. napjától lakhelyelhagyási tilalom alatt állt.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma helyesen: [szig.szám].

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott helyesen 2011. február 15. napjától 2012. február 16. napjáig előzetes fogvatartásban, 2012. február 17. napjától 2012. augusztus 13. napjáig házi őrizetben volt és 2012. augusztus 14. napjától állt lakhelyelhagyási tilalom alatt.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott lakcíme: (lakcím), tartózkodási helye: (tart.hely).

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott helyesen 2011. február 15. napjától 2011. augusztus 11. napjáig előzetes fogvatartásban, 2011. augusztus 12. napjától 2012. április 27. napjáig házi őrizetben volt, azt követően lakhelyelhagyási tilalom alatt állt.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott tartózkodási helye: (tart. hely)

IV. rendű vádlott helyesen 2011. június 6. napjától 2011. június 17. napjáig előzetes fogvatartásban, majd 2011. június 18. napjától 2012. március 12. napjáig házi őrizetben volt, 2012. március 13. napjától lakhelyelhagyási tilalom alatt állt.

IV. rendű vádlott lakcíme: (lakcím).

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott helyesen 2011. február 15. napjától 2011. március 19. napjáig volt előzetes fogvatartásban.

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott értesítési címe dr. Lippai László ügyvéd címén, (cím).

XX.rendű vádlott neve XX. rendű vádlott anyja neve helyesen: (XX. r. vádlott anyja neve).

XXI.rendű vádlott neve XXI. rendű vádlott lakcíme (lakcím), levelezési címe (levelezési cím).

XXII.rendű vádlott neve XXII. rendű vádlott lakcíme (lakcím).

XXIII.rendű vádlott neve XXIII. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma helyesen: [szig.szám].

XXVII.rendű vádlott neve XXVII. rendű vádlott tartózkodási helye (tart. hely).

XXXIII.rendű vádlott neve XXXIII. rendű vádlott lakcíme (lakcím).

A XXXIV. rendű vádlott neve helyesen: (XXXIV. r. vádlott neve).

Bobán Mihály XXXV. rendű vádlott lakcíme (lakcím).

XXXIII.rendű vádlott neve XXXVI. rendű vádlott tartózkodási helye (tart. hely), a személyazonosító igazolványának száma helyesen [szig.szám].

A másodfokú eljárás során felmerült 474.664.- (négy százhetvennégyezer-hatszázhatvannégy) forint bűnügyi költségből külön köteles megfizetni **I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott** 136.644.- (egyszázharminchatezer-hatszáznegyvennégy forintot, külön köteles megfizetni **IV. rendű vádlott** 87.320.- (nyolcvanhétezer-háromszázhusz) forintot, egyetemlegesen köteles megfizetni **XXIII. rendű, XXXIV. rendű, XXXV. rendű, XXXVI. rendű és XLIII. rendű vádlott** 152.600.- (egyszázötvenkettőezer-hatszáz) forintot, egyetemlegesen köteles megfizetni a **(1. gazd. társ.), (2. gazd. társ.), (3. gazd. társ.), (4. gazd. társ.), (5. gazd. társ.), (6. gazd. társ.), (7. gazd. társ.), (8. gazd. társ.), (9. gazd. társ.), (10. gazd. társ.), (11. gazd. társ.), (12. gazd. társ.), (13. gazd. társ.), (14. gazd. társ.)** és a **(15. gazd. társ.)** 98.100.- (kilencvennyolcezer-egyszáz) forintot.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A törvényszék

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan, bünszervezetben, részben tettesként, részben társtettesként, részben bűnsegédként elkövetett adócsalás bűntettében [1978. évi IV. tv. 310. (1) bekezdés, (4) bekezdés],

folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] és

11 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat - halmazati büntetésül- 10 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra és 10 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. Kimondta, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A kiszabott fegyházbüntetés tartamába beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. A vádlottal szemben 20.000.000.- forint erejéig vagyonekobzást rendelt el.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan, bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett adócsalás bűntettében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés és (4) bekezdés] és

folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 9 év börtönbüntetésre, 9 év közügyektől eltiltásra és 9 év könyvelői foglalkozástól eltiltásra ítélte. A vádlottat a feltételes szabadságból kizárta. A vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartamába beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. A vádlottal szemben 8.000.000.- forint erejéig vagyonekobzást rendelt el.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan, bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett adócsalás bűntettében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] és

folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 8 év fegyházbüntetésre, 8 év közügyektől eltiltásra és 8 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A vádlottat a feltételes szabadságból kizárta. A vádlottal szemben kiszabott fegyházbüntetés

tartamába beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Elrendelte a Kecskeméti Városi Bíróság 22.B.1148/2007/13. számú ítéletével kiszabott 1 év 8 hónap börtönbüntetés végrehajtását. A vádlottal szemben 8.000.000.- forint erejéig vagyonekhozást rendelt el.

IV. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan, bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] és

folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért IV. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 6 év fegyházbüntetésre, 6 év közügyektől eltiltásra és 6 év jogász foglalkozástól eltiltásra ítélte. A vádlottat a feltételes szabadságból kizárta. A vádlottal szemben kiszabott fegyházbüntetés tartamába beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. A vádlottal szemben 4.000.000.- forint erejéig vagyonekhozást rendelt el.

V. rendű vádlott neve V. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan, bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] és

folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért V. rendű vádlott neve V. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 6 év fegyházbüntetésre, 6 év közügyektől eltiltásra és 6 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A vádlottat a feltételes szabadságból kizárta. A vádlottal szemben kiszabott fegyházbüntetés tartamába beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. A vádlottal szemben 4.000.000.- forint erejéig vagyonekhozást rendelt el.

VI. rendű vádlott neve VI. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan, bünszervezetben, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] és

folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért VI. rendű vádlott neve VI. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 7 év fegyházbüntetésre, 7 év közügyektől eltiltásra és 7 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A vádlottat a feltételes szabadságból kizárta. A vádlottal szemben 10.000.000.- forint erejéig vagyonekhozást rendelt el.

VIII. rendű vádlott neve VIII. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] és

2 rendbeli folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért VIII. rendű vádlott neve VIII. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 5 év börtönbüntetésre, 5 év közügyektől eltiltásra, 5 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra és 5.000.000.- forint pénzmellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról és a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetén az átváltoztatásról.

IX. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] és

2 rendbeli folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért IX. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre, 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra és 2.000.000.- forint pénzmellékbüntetésre ítélte. A börtönbüntetés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a börtönbüntetés végrehajtása elrendelése esetére a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról és a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról.

X. rendű vádlott neve X. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki. Ezért X. rendű vádlott neve X. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre, 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A börtönbüntetés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 10.000.- forintban állapította meg. Ennek megfelelően a kiszabott pénzbüntetés összege 3.000.000.- forint volt. Rendelkezett a börtönbüntetés végrehajtásának elrendelésének esetére a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról és a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról.

XI. rendű vádlott bűnösségét

költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 345. §] mondta ki.

Ezért XI. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 2 év szabadságvesztésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre és 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetést börtönben rendelte végrehajtani. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 10.000.- forintban állapította meg. Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtása elrendelése esetére a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról és az így kiszabott 3.000.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról.

XII. rendű vádlott neve XII. rendű vádlott bűnösségét

költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 345. §] mondta ki.

Ezért XII. rendű vádlott neve XII. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 1 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetést börtönben rendelte végrehajtani. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 10.000.- forintban állapította meg. Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról. Rendelkezett az így kiszabott 2.000.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról.

XIII. rendű vádlott neve XIII. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki. Ezért XIII. rendű vádlott neve XIII. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év börtönbüntetésre, 1 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra és 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A börtönbüntetés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A

pénzbüntetés egy napi tételének összegét 10.000.- forintban állapította meg. Rendelkezett a börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése esetére a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról és az így kiszabott 2.000.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásáról.

XIV.rendű vádlott neve XIV. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki. Ezért XIV.rendű vádlott neve XIV. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év börtönbüntetésre, 1 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra és 2.500.000.- forint pénzmellékbüntetésre ítélte. A börtönbüntetés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a börtönbüntetés végrehajtása elrendelése esetére a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról és a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról.

XV.rendű vádlott neve XV. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki. Ezért XV.rendű vádlott neve XV. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év börtönbüntetésre, 1 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra és 2.000.000.- forint pénzmellékbüntetésre ítélte. A kiszabott börtönbüntetés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a börtönbüntetés végrehajtása elrendelése esetére a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról és a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére annak átváltoztatásáról.

XVI.rendű vádlott neve XVI. rendű vádlott bűnösségét

költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és

folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 345. §] mondta ki.

Ezért XVI.rendű vádlott neve XVI. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 10.000.- forintban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 1.000.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásáról.

XVII.rendű vádlott neve XVII. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

2 rendbeli folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért XVII.rendű vádlott neve XVII. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év börtönbüntetésre, 1 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra és 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A kiszabott börtönbüntetés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 10.000.- forintban állapította meg. Rendelkezett a börtönbüntetés végrehajtása elrendelése esetére a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról és az így kiszabott 2.000.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról.

XVIII.rendű vádlott neve XVIII. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért XVIII.rendű vádlott neve XVIII. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 10.000.- forintban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 2.000.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról.

XIX. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

2 rendbeli folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért XIX. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év börtönbüntetésre ítélte. A börtönbüntetés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a börtönbüntetés végrehajtása elrendelése esetére a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról. A vádlottat a büntetett előlethez fűződő hátrányok alól előzetesen mentesítette.

XX.rendű vádlott neve XX. rendű vádlott bűnösségét

költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 345. §] mondta ki.

Ezért XX.rendű vádlott neve XX. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 10.000.- forintban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 1.000.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásáról.

XXI.rendű vádlott neve XXI. rendű vádlott bűnösségét

társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és

folytatólagosan, társtettesként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 345. §] mondta ki.

Ezért XXI.rendű vádlott neve XXI. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 50 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 10.000.- forintban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 500.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén az átváltoztatásról.

XXII.rendű vádlott neve XXII. rendű vádlott bűnösségét

társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és

folytatólagosan, társtettesként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 345. §] mondta ki.

Ezért XXII.rendű vádlott neve XXII. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 50 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 10.000.- forintban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 500.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról.

XXIII.rendű vádlott neve XXIII. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és

folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 345. §] mondta ki.

Ezért XXIII.rendű vádlott neve XXIII. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 50 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 10.000.- forintban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 500.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról.

XXIV. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés]

és

2 rendbeli folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért XXIV. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 120 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 10.000.- forintban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 1.200.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról.

XXV.rendű vádlott neve XXV. rendű vádlott bűnösségét

költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 345. §] mondta ki.

Ezért XXV.rendű vádlott neve XXV. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 25 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 10.000.- forintban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 250.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról.

XXVI.rendű vádlott neve XXVI. rendű vádlott bűnösségét

költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 345. §] mondta ki.

Ezért XXVI.rendű vádlott neve XXVI. rendű vádlottat megrovásban részesítette.

XXVII.rendű vádlott neve XXVII. rendű vádlott bűnösségét

költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 345. §] mondta ki.

Ezért XXVII.rendű vádlott neve XXVII. rendű vádlottat megrovásban részesítette.

XXVIII.rendű vádlott neve XXVIII. rendű vádlott bűnösségét

költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 345. §] mondta ki.

Ezért XXVIII.rendű vádlott neve XXVIII. rendű vádlottat megrovásban részesítette.

XXIX. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

2 rendbeli folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért XXIX. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 120 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 10.000.- forintban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 1.200.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról.

XXXI. rendű vádlott bűnösségét

költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 345. §] mondta ki.

Ezért XXXI. rendű vádlottat megrovásban részesítette.

XXXII.rendű vádlott neve XXXII. rendű vádlott bűnösségét

költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 345. §] mondta ki.

Ezért XXXII.rendű vádlott neve XXXII. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 10.000.- forintban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 1.000.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról.

XXXIII. rendű vádlott neve XXXIII. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan, részben tettesként, részben bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],

folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] és

5 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért XXXIII. rendű vádlott neve XXXIII. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 7 év börtönbüntetésre, 7 év közügyektől eltiltásra és 7 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról. A vádlottal szemben 7.300.000.- forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

XXXIV. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért XXXIV. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre és 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A börtönbüntetés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a börtönbüntetés végrehajtása elrendelése esetére a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról.

XXXV. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért XXXV. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre és 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a börtönbüntetés végrehajtása elrendelése esetére a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról.

XXXVI. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért XXXVI. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre és 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A börtönbüntetés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a végrehajtás elrendelése esetére a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról.

XXXVII. rendű vádlott bűnösségét

költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és

folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 345. §] mondta ki.

Ezért XXXVII. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év szabadságvesztésre, 1 év közügyektől eltiltásra és 1 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról. A Kecskeméti Városi Bíróság 18.B.2403/2003/116. számú, a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 1.Bf.313/2007/6. számú, valamint a Szegedi Ítéletábla Bhar.II.54/2009/8. számú határozatával kiszabott 2 év börtönbüntetés végrehajtását elrendelte.

XLIII. rendű vádlott bűnösségét

folytatólagosan elkövetett költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és

folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 345. §] mondta ki.

Ezért XLIII. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 1.000.- forintban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 200.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról.

A (1. gt.) jogi személlyel szemben 10.000.000.- forint,

a (2. gt.) jogi személlyel szemben 1.000.000.- forint,

a (3. gt.) jogi személlyel szemben 1.000.000.- forint,

a (4. gt.) jogi személlyel szemben 1.000.000.- forint,

a (5. gt.) jogi személlyel szemben 700.000.- forint,

a (6. gt.) jogi személlyel szemben 500.000.- forint,

a (7. gt.) gazdasági társasággal szemben 500.000.- forint,

a (8. gt.) jogi személlyel szemben 500.000.- forint,

a (9. gt.) jogi személlyel szemben 500.000.- forint,

a (10. gt.) jogi személlyel szemben 500.000.- forint,

a (11. gt.) jogi személlyel szemben 500.000.- forint,

a (12. gt.) jogi személlyel szemben 500.000.- forint,

a (13. gt.) jogi személlyel szemben 500.000.- forint,

a (14. gt.) jogi személlyel szemben 500.000.- forint és

a (15. gt.) jogi személlyel szemben 500.000.- forint pénzbírságot szabott ki.

Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottakat és a jogi személyeket külön-külön, illetőleg egyetemlegesen az eljárás során felmerült bűnügyi költség túlnyomó részének a megfizetésére. A bűnügyi költség kisebb részének állam általi viseléséről döntött.

Az elsőfokú bíróság ítélete rendelkezéseket tartalmazott még VII. rendű, XXX. rendű, XXXVIII. rendű, XXXIX. rendű, XL. rendű, XLI. rendű és XLII. rendű vádlottakra, továbbá a (16. gt.), a (17. gt.), a (18. gt.), a (19. gt.), a (20. gt.) és a (21. gt.) jogi személyekre. Ezek a rendelkezések részben az elsőfokú bíróság előtt fellebbezés hiányában, részben a másodfokú bíróság előtt, a fellebbezések visszavonása folytán jogerőre emelkedtek.

A törvényszék ítéletével szemben részben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor, amelyek egy részének irányultsága az eljárás során változott.

Az ítélettel szemben az ügyész I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű, III.rendű vádlott neve III. rendű, IV. rendű, V.rendű vádlott neve V. rendű és VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlottal szemben, a vádlottak terhére, súlyosításért jelentett be fellebbezést.

Az első fokú ítélettel szemben I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott és védője elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentésért jelentettek be fellebbezést. Ezt a fellebbezést a másodfokú eljárásban is változatlanul fenntartották azzal, hogy elsődlegesen az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására, illetőleg az eljárás megszüntetésére tettek indítványt. A védő szerint a törvényes vád hiánya állapítható meg. Ezen túlmenően az ítélet megalapozatlan, felderítetlen a tényállás, mert a bíróság nem alkalmazott szakértőket, illetve az alkalmazott szakértő, **(szakértő neve)** nem szerepelt a szakértői névjegyzékben. A bizonyítékok értékelése körében a lehallgatási jegyzőkönyvek

aggályos körülmények között kerültek felhasználásra. Az elsőfokú bíróság ítélete azért is alkalmatlan a felülbírálatra, mert az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét nem teljesítette, ami abszolút hatályon kívül helyezési oknak tekinthető. Egyéb eljárási hibák is felmerültek, így a védők helyettesítése nem volt szabályszerű. Az elsőfokú bíróság megismételte ugyan az eljárást, de ez nem történt meg minden esetben, minden érintett vonatkozásában. Kiemelt jelentőségű ügyről volt szó, ez azonban a jegyzőkönyvekből nem derült ki. Elírások voltak, és a jegyzőkönyvek határidőben nem készültek el.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott rámutatott arra, hogy nem tekinti magát teljesen ártatlannak, de senkit sem vezetett és ekkora büntetést az elkövetett cselekményért nem érdemel, ilyen súlyos bűncselekményt nem követett el. Mindenki szerepét tisztázni kellene, erre azonban az elsőfokú bíróság nem adott esélyt. A megismételt eljárásra másik törvényszék kijelölését kérte.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést. A vádlott és védője a másodfokú eljárásban a fellebbezésük irányultságát akként változtatták meg, hogy elsődlegesen az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására, másodlagosan a büntetés enyhítésére tettek indítványt. A védő szerint az ítélet alkalmatlan felülbírálatra, a II. rendű vádlottra nincs egyéniesített tényállás. Az egész első fokú tárgyalás egy előre kialakított koncepció alapján zajlott le, az eljárás során érződött a bíró meggyőződése, amely a vád állításait mindenben elfogadó volt. Erre utalt az is, hogy minden bizonyítási indítványt elutasított, amit a védelem terjesztett elő, és a védelmet ellenségnek tekintette a bíró, nem pedig partnernek, ez az alkalmazott hangnemben is megmutatkozott. A II. rendű vádlott tagadta, hogy bűncselekményeket követett volna el. A megismételt eljárás lefolytatására másik, pártatlan bíróság kijelölését kérte. Eltűzött szerinte a vele szemben kiszabott 9 év szabadságvesztés, már csak az életkora és az egészségi állapota miatt is.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott enyhítésért, a III. rendű vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést. A III. rendű vádlott védője részben megváltoztatta a másodfokú eljárás során a fellebbezése irányultságát és elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan a vádlott felmentését, harmadlagosan a büntetés enyhítését kérte. Csatlakozott I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője által - perbeszédében - kifejtettekhez. Kiemelte, hogy elutasításra kerültek a bizonyítási indítványok, amelyeket a védelem terjesztett elő, tényből tényre helytelenül következtetett az elsőfokú bíróság és a lehallgatás anyagával kapcsolatban a haladéktalanság elvét nem tartották be. Az enyhítést indokolja többek között védencének a fogvatartás alatt megromlott egészségi állapota és a kiskorú gyermek eltartása. A III. rendű vádlott egyrészt csatlakozott a védője indítványához, másrészt előadta, hogy a beismerő vallomását azért vonta vissza, mert ezáltal nem kerültek abba a kedvezőbb helyzetbe, mint amit ígértek számukra. A kihallgatása során elé tártak neveket és cégeket, de ezeket ő nem ismerte. Szívbillentyű zavara megbetegedésben szenved és a felesége egyedül neveli a kislányát, emiatt kérte a büntetés enyhítését.

IV. rendű vádlott és védője elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentésért, harmadlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A IV. rendű vádlott védője a másodfokú eljárásban elsődlegesen törvényes vád hiánya miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését, másodlagosan megalapozatlanság miatt az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, harmadlagosan felmentést, negyedsorban pedig enyhítést kért. Szerinte nem volt törvényes a vád. A IV. rendű vádlott korábban ügyész volt, és éppen ott, ahol az ügyészség ebben az ügyben vádat emelt. Ez a körülmény valamennyi vádlottra kihatott. Rámutatott többek között arra, hogy a bíróságnak ebben az ügyben nem sikerült pártatlannak lennie. Az ügyben könyvszakértői

vélemény beszerzése lenne indokolt. A IV. rendű vádlott bűnszervezet tagjaként szerepel az ügyben annak ellenére, hogy csak két konkrét eset merült fel vele összefüggésben. Az elsőfokú bíróság röviden intézte el az értékeléseket. Az elkövetési érték csekély volt, emiatt is enyhítést kért a belső arányosságra is tekintettel. A végrehajtási fokozatot börtönben kérte meghatározni.

A IV. rendű vádlott szintén elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését kérte a törvényes vád hiánya miatt és másodlagosan a számos hatályon kívül helyezési ok miatt az ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt. Harmadlagos indítványa a bűncselekmény hiányában, illetőleg bizonyítottság hiányában történő felmentést célozta, míg negyedsorban a bűnszervezet vádja alóli felmentést kérte arra is figyelemmel, hogy bizonyos időszakban nem vett részt az elkövetésben, így a 2010. január és június közötti elkövetést mellőzze a bíróság a tényállásból. Több hiányosságra is rámutatott a IV. rendű vádlott, különösen az alábbiakra: az első fokú eljárás során kérték beszerezni a kihallgatásokra irányuló konkrét indítványokat, azonban ezekre nem került sor. Könyvszakértő és adószakértő, valamint írásszakértő véleményének a beszerzésére sem került sor. Az ügyész módosította a vádat, de ennek nem adta megfelelő indokát. A fuvarozók nyomozati kihallgatásánál eljárási hibák voltak, mégis felhasználta ezeket a vallomásokat a bíróság. Az első fokú ítélet indokolása sommás és a vádbeszéddel majdnem megegyező volt. Az az ügyész képviselte a vádat az ügyben, aki kilenc évig kollégája volt. Kérte a büntetés enyhítését, ezen belül külön, a jogász foglalkozástól eltiltás mellőzését, a vagyonelkobzás mellőzését és börtön fokozat megállapítását.

Az első fokú ítélettel szemben V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

Az V. rendű vádlott védője a másodfokú eljárásban elsődlegesen hatályon kívül helyezést és új eljárásra utasítást indítványozott, egyrészt az eljárási hibák miatt, másrészt megalapozatlanság miatt. Állítása szerint az V. rendű vádlott és XLIII. rendű vádlott védelmét ugyanaz a védő látta el, ezért érdekellentét volt megállapítható. Az V. rendű vádlott vallomását nem is értékelte a bíróság. Az érdekellentét megállapítható volt a hivatkozott BH-k (BH 2004/ 456., BH 2007/2015., BH 2014/204., BH 2014/332., BH 2015/59., melyek lényege szerint több terhelt védelmében ugyanaz a védő nem járhat el, ha a védenői érdekei ellentétesek; az érdekellentét fennállása eldöntésénél objektív körülményekből kell kiindulni; a tárgyalás azon része nem használható fel, amelyen érdekellentétben álló terhelték védelmét ugyanaz a védő látta el) ellenére, azok mellett is. Téves álláspont az, hogy a bíróság orvosolta az újabb kihallgatásokkal ezt az eljárási hibát. A vádlottak újbóli kihallgatásával még nem elég orvosolni az eljárási hiányosságot, az egyéb bizonyítást is le kellett volna folytatni. Indokolt lett volna az ügyben igazságügyi könyv- és adószakértői vélemény beszerzése. **(szakértő neve)** szakértő nem járhatott volna el, mert a NAV alkalmazottja volt. Egyéb okból elfogult volt. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét oly mértékben megsértette, hogy az ítélet nem alkalmas felülbírálatra. Vádelvű bizonyítás folyt le, felderítetlen a tényállás. A tényállásban az írt elkövetési idők is ellentmondásosak. Az elsőfokú bíróság sommás indokolást adott, nem tartalmazza a bizonyítékok értékelése azt, hogy kik, mikor, milyen vallomásokat tettek. Nem értékelte az V. rendű vallomását, a CMR-eket, az adóbevallásokat és a szerződéseket sem. Prekoncepciója volt a bíróságnak, szelektált a bizonyítékokból. Az V. rendű vádlottat bizonyítottság hiányában fel kell menteni. A jelentős időmúlás mellőzése is helytelen a bűnösségi körülmények köréből. A kiszabott büntetés eltúlzottan súlyos.

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott csatlakozott a védője által elmondottakhoz és kifejtette azt is, hogy nem volt tudatában, hogy bűncselekményt követett el. Sem tettes, sem bűnsegéd nem volt. Az egészségi állapota folyamatosan romlik, fel van mentve fizikai munka alól. Az édesanyját kell gondoznia, ezért is jött haza (ország megnevezése)-ból. Felmentést és hatályon kívül helyezést kért.

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott védője felmentésért jelentett be fellebbezést. A másodfokú

eljárásban a VI. rendű vádlott védője egyetértett azokkal, akik az ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését, illetve az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását látták indokoltnak. Elsődlegesen erre tett ő is indítványt. Rámutatott többek között arra, hogy a lehallgatási jegyzőkönyvek hiányosak és összefoglaló jellegűek. A büntetőeljárást már hamarabb is le lehetett volna zárni, de a nyomozó hatóság csak arra várt, hogy nőjön az összeg és még több „gazda jöjjön össze”. Indokolt lenne könyv- és adószakértő igénybe vétele, mert az elkövetési érték kiszámítása nem csak matematikai kérdés. A cselekmény nincs bizonyítva, a vád tárgyává tett cselekmény nincs bizonyítva és egyáltalán nem lehet megállapítani a cselekmény konspiratív jellegét sem. A VI. rendű vádlott úgy került bele az ügybe, hogy az eljárás elején még 1. számú tanú volt csak. Megállapítható, hogy valójában nem is dolgozott együtt a többi bünszervezettel vádolt vádlottal. A VI. rendű vádlott 2007-ig ismert gabonakereskedő volt, megbízható embernek ismerték. Vagány típusú személyiség, ami miatt alkalmatlan volt, hogy bünszervezetben vegyen részt. A VI. rendű vádlott a lehallgatási anyagban öt alkalommal szerepel csak, de azok sem bizonyítanak semmit. Elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezésére, másodlagosan bűncselekmény és bizonyítottság hiányában történő felmentésre, harmadlagosan enyhítésre tett indítványt. A VI. rendű vádlott hangsúlyozta, hogy nem követett el semmit és koncepció per folyik vele szemben. A vádiratot már csak a bíróságon kapta meg.

VIII. rendű vádlott neve VIII. rendű vádlott és védője elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában jelentettek be fellebbezést az ítélettel szemben. A VIII. rendű vádlott védője a másodfokú eljárás során megváltoztatta a fellebbezése irányultságát és elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására, másodlagosan felmentésre, harmadlagosan enyhítésre tett indítványt. Rámutatott, hogy a 2013. október 13-án megtartott tárgyaláson azonos védő járt el IV. rendű és VIII. rendű vádlott neve VIII. rendű vádlott védelmében, ez olyan eljárási szabálysértés volt, ami abszolút hatályon kívül helyezési okot jelent. A tényállás egyébként felderítetlen, ugyanis az elsőfokú bíróság nem rendelt ki könyv-, illetőleg adószakértőt. Az áfa összegének a kiszámításához szakértő szükséges. Megállapította, hogy a nyomozati iratokban a (16. gt.)-t érintően egyetlen CMR sem található fel és az (1. gt.) vonatkozásában is hiányosak a CMR-ek. Az indítványozott tanúkat nem hallgatta ki a bíróság, csak (1. sz. név)-t, akivel nem baráti viszonyban vált el a VIII. rendű vádlott és egyébként az ő, azaz (1. sz. név) korábbi vallomását sem értékelte a bíróság. Azt sem vette figyelembe a bíróság, hogy másik ügyvezető járt el a (16. gt.) képviselőjében. Ez a másik ügyvezető adta be az adóbevallást is, mégis a VIII. rendű vádlottra terheli ezt az időszakot is a bíróság. A NAV adójóváírását sem értékelte a bíróság. A tisztességes eljáráshoz való jog nem volt biztosítva, erre utal az, hogy a vádlottak állva hallgatták végig a vádiratot, a bíróság a bizonyítási indítványokat elutasította, és lényegében átmásolta a vádat az ítéletbe.

A VIII. rendű vádlott előadta a másodfokú eljárásban, hogy nem találkozott soha a számlákkal és a CMR-ekkel, benne fel sem merült, hogy nem megy ki külföldre az áru. Vagyoni előnye nem keletkezett, mert a nettó áras értékesítés nem előny. A (16. gt.)-nál nem ő volt eleinte az ügyvezető, de erre az időszakra nézve is megvádolták. Valójában havi bevalló volt a Kft. Ártatlanságát hangsúlyozta.

IX. rendű vádlott elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában, a védője elsődlegesen megalapozatlanság miatt felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést. A IX. rendű vádlott védője szerint jelzés értékű, hogy a „gazdák” utólag lettek begyanúsítva. Álláspontja szerint a tényállás felderítetlen, könyv- és adószakértő alkalmazása nélkülözhetetlen lett volna. Az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

X.rendű vádlott neve X. rendű vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést. A X. rendű vádlott védője is hangsúlyozta, hogy könyv- és adószakértő igénybe vétele indokolt lett volna. A (4. gt.) vonatkozásában Európai Bírósági döntés is született, amit figyelembe kellett volna venni. Felmentést kért továbbra is.

XI. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbeztek. A XI. rendű vádlott védője a védőtársai által előadottakat mindenben osztotta, álláspontja szerint az első fokú ítélet ellentmondásos és megalapozatlan, a védenca szándékát illetően bizonyítékot nem jelölt meg. Elsődlegesen a felmentését kérte a védencének, ha erre nem kerülne sor, akkor arra tekintettel, hogy a bírságot befizette, és az életkorára figyelemmel a büntetés enyhítését kérte.

XII.rendű vádlott neve XII. rendű vádlott elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan hatályon kívül helyezésért jelentett be fellebbezést.

A XII. rendű vádlott védője hivatkozott arra, hogy III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottnak fogalma sem volt, hogy ki az a (XII.rendű vádlott neve). Védenca meggyőződött róla, hogy az (cég nemzetiségének megjelölése) cég szabályszerűen működött. Az elsőfokú bíróság III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat tudta felhozni terhelő bizonyítékként. A CMR-ekhez a szállítólevelet és a tachográfot is kellett volna párosítani. Nem indokolta meg az elsőfokú bíróság, hogy az ügyvezetői foglalkozástól miért tiltotta el a védencét. Elsősorban bűncselekmény hiányából, másodsorban bizonyítottság hiányából való felmentésre tett indítványt.

XIII.rendű vádlott neve XIII. rendű vádlott védője felmentésért jelentett be fellebbezést. A másodfokú eljárásban csatlakozott a többi védő által kifejtettekhez. Konceptiós eljárás folyt szerinte. Csak III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vallomása volt terhelő a védencére. Az ítélet "homogén", azaz mindenkinél ugyanaz az indokolás tartalma, nem kellően személyre, vádlottra szabott. A védenca szándékát sem indokolta meg megfelelően az elsőfokú bíróság. Az adóhiány tekintetében az adóhatóság határozatát a bíróság hatályon kívül helyezte, jelenleg nincs adóhatósági határozat. Felmentést vagy az ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

XIV. rendű vádlott védője felmentésért jelentett be fellebbezést.

Ezt a másodfokú eljárásban is fenntartotta azzal, hogy másodlagosan hatályon kívül helyezésre és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt. Álláspontja szerint mind a vád, mind az ítélet komolytalan. Az ítélet csak átvette a vádat. A védenca minden tőle elvárhatót megtett. A fuvarozók nem lettek kihallgatva, pedig ők alátámasztották volna a védenca állítását. A védő továbbá támadta a bizonyítékok értékelését.

XV.rendű vádlott neve XV. rendű vádlott és védője felmentésért fellebbeztek.

A másodfokú eljárásban a vádlott védője csatlakozott a védőtársai által előadottakhoz, és kiemelte még ezen túlmenően, hogy nem is állt érdekében a védencének az elkövetés, a védenca jelentős egzisztenciával bírt. III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott terhelő vallomása áll szemben a termelők vallomásaival, így nem lehet kétséges, hogy melyiket kellett volna elfogadni. A védenca felmentését kérte.

XVI.rendű vádlott neve XVI. rendű vádlott védője felmentésért fellebbezett.

A másodfokú eljárás során a vádlott védője támadta a bizonyítékok értékelését. Nem helyes - álláspontja szerint - az a bírói álláspont, miszerint a vádlotti vallomást azért nem fogadta el, mert az védekező jellegű volt. A bizonyítékot mérlegelni kellett volna, ez elmaradt, így az indokolás hiányos. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott helyesbítette a vallomását, erre ésszerű választ adott,

és a szembesítés is eredményes volt. Az adóhatósági iratok értékelése is szükséges lett volna. A bíróság egyoldalúan értékelte a bizonyítékokat, elfogult volt. A megalapozatlanságot felderítési hiányosság és indokolási hiányosság okozza.

XVII.rendű vádlott neve XVII. rendű vádlott védője felmentésért fellebbezett.

A másodfokú eljárásban kifejtette, hogy szerinte az áfa kétszeresen lett figyelembe véve a vádlottak terhére. Az ügyészi szervezet összeférhetetlensége is hatályon kívül helyezési ok. A törvényes vád hiányosságára és az ítélet indokolásának sommás voltára utalt. Az első fokú ítélet megalapozatlan, a védenca felmentését kérte.

XVIII.rendű vádlott neve XVIII. rendű vádlott védője felmentésért jelentett be fellebbezést.

Utalt arra a védő, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítékként jelölte meg a védenca terhére a titkos információgyűjtés adatait, holott azok jóval később keletkeztek, mint maga a cselekmény időpontja. Védenca a kárt teljes egészében megtérítette a vád benyújtása előtt. Elsősorban bűncselekmény hiányában történő felmentésre, másodsorban hatályon kívül helyezésre és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt.

XIX. rendű vádlott és védője felmentésért fellebbeztek.

A vádlott védője a másodfokú eljárás során IX. rendű vádlott védelme ellátása keretében már hivatkozott arra a körülményre, hogy a gazdák utólag lettek begyanúsítva, továbbá, hogy a szakértői bizonyítás elengedhetetlen lett volna, és arra, hogy a tényállás felderítetlen, ezért védenca vonatkozásában az ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt.

XX.rendű vádlott neve XX. rendű vádlott elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentésért, védője bűncselekmény hiányában történő felmentésért jelentett be fellebbezést.

A védő támadta a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét, többek között utalt arra, hogy III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott állítása nagyon általános jellegű. A felmentésre irányuló fellebbezés mellett enyhítésre is irányult a módosított fellebbezése.

XXI.rendű vádlott neve XXI. rendű vádlott védője és XXII.rendű vádlott neve XXII. rendű vádlott védője felmentésért fellebbezett.

XXI. és XXII. rendű vádlott védője a vádat nem tartotta törvényesnek, bár emiatt a fellebbezését már nem tartotta fenn. Védenceivel az ítélet mindössze két oldalon foglalkozik érdemben, így az indokolás hiányos és okszerűtlen, sommás az indokolás. A védőtársai által előadottakhoz csatlakozott, így hatályon kívül helyezésre és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására is indítványt tett. Előadta a másodfokú eljárásban, hogy hiányzik az egyéniesítés az ítéletben, és ez különösen a védencei vonatkozásában lett volna fontos, akik egy stornó számlát is kiállítottak. Hiányoznak a kétséget kizáró bizonyosságot alátámasztó bizonyítékok, csak III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott volt védenceire terhelő, de ez a vallomás nem fogadható el. A stornó számla értékeléséhez könyv- és adószakértő igénybe vételére lett volna szükség. Magánszakértői véleményt szerzett be és ennek a tartalmát kéri értékelni. Állítása szerint a termelők minden tőlük elvárhatót megtettek, kétséget kizáróan nem bizonyított a vád a védenceivel szemben. A védencei, akik egyébként üzletvezetők voltak, nem felelhetnek egyformán, hiszen közöttük munkamegosztás is volt, és az ítélet e körben sem egyéniesít. III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott nem is ismerte a védenceit, a tárgyaláson is összekeverte őket, tehát nem volt a valóságnak megfelelő a nyomozati vallomása.

XXIII.rendű vádlott neve XXIII. rendű vádlott védője felmentésért fellebbezett.

A vádlott védője csatlakozott azoknak a hiányosságoknak az említéséhez, amelyeket védőtársai már kifejtettek. A vád sommás, a tényállás nincs kellően bizonyítékokkal alátámasztva. A vádat és a vádbeszédet is szó szerint tartalmazza az elsőfokú bíróság ítélete. Ezzel a tisztességes eljárás elvét is megsértette. Bizonyítottság hiányában történő felmentést kért védelem vonatkozásában. Álláspontja szerint a bünszervezet megállapításának feltételei nem állottak fenn.

XXIV. rendű vádlott és védője szintén felmentésért fellebbeztek.

XXIV. rendű vádlott védője a másodfokú eljárásban továbbra is a védelem felmentésére tett indítványt, bizonyítottság hiányában. A vádlott bűnösségének indokolása egyrésztől iratellenes, másrészt pedig a rendelkezésre álló bizonyítékokból a bíróság nem a helyes jogi következtetést vont le. Az elsőfokú bíróság a vádirati tényállást teljes egészében elfogadta, és átemelte lényegében a vádat az ítéleti tényállásba. A vádlott egyetlen bizonyítási indítványát sem teljesítette. Egyoldalúan fogadta el a vádirat tényállításait. Több iratellenességre hívta fel a figyelmet. A nyomozati szakban beszerzett okirati bizonyítékok egyértelműen arra engednek következtetni, hogy a gabonát a XXIV. rendű vádlottól megvásárló személy a vádlottat megtévesztette és tévedésben tartotta. Egyetlen bizonyíték áll rendelkezésre a vádlott bűnösségére, III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott terhelő vallomása. Ennek a vallomásnak a megtétele körülményei és a visszavonása azonban alkalmatlanná teszik a bizonyítékot, hogy arra terhelő tényállást állapítson meg a bíróság. A titkos információgyűjtés adatai sem szolgálnak a XXIV. rendű vádlott terhére. A CMR-ek valótlanúságáról a XXIV. rendű vádlott ugyancsak nem tudott.

XXV.rendű vádlott neve XXV. rendű vádlott védője bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A másodfokú eljárásban a védő kifejtette, hogy a vád nem volt törvényes, a XXV. rendű vádlott tudattartalmára nincs bizonyíték, az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét nem teljesítette, a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem vetette össze, iratellenes az indokolás. A bíróságnak azt kellett volna megállapítania, hogy a XXV. rendű vádlott tudattartalma nem fogta át azt, hogy nem megy ki a gabona külföldre.

XXVI.rendű vádlott neve XXVI. rendű és XXVII.rendű vádlott neve XXVII. rendű vádlott védője a vádlottak felmentése érdekében jelentett be fellebbezést.

A másodfokú eljárásban a vádlottak védője továbbra is a vádlottak felmentését kérte és amint XV.rendű vádlott neve XV. rendű vádlott védelmében már előadta, csatlakozott a védőtársai által említett hiányosságok felvetéséhez, továbbá megemlítette, hogy a vádlottaknak érdekében sem állt a bűncselekményeket elkövetni, az első fokú ítélet meglehetősen röviden tartalmazott indokolást a védecével szemben, és mindössze III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vallomása állt szemben a termelők vallomásaival, így nem lehet kétséges, hogy melyiket lehetett elfogadni.

XXVIII.rendű vádlott neve XXVIII. rendű vádlott felmentésért, védője megalapozatlanság miatt történő felmentésért jelentett be fellebbezést.

A védő a másodfokú eljárásban az ítélet hiányosságait, illetőleg a vád hiányait már XXV.rendű vádlott neve XXV. rendű vádlott védelmével összefüggésben is előadta, mindez vonatkozott a XXVIII. rendű vádlottra is. Bizonyítottság hiányában kérte a vádlottat felmenteni.

XXVIII.rendű vádlott neve XXVIII. rendű vádlott a másodfokú eljárásban az ártatlanságát hangoztatta, és kérte a felmentését.

XXIX. rendű vádlott felmentésért, védője megalapozatlanság miatt felmentésért és a bizonyítási indítvány elutasítása miatt jelentett be fellebbezést.

A vádlott védője a XXIX. rendű vádlott védelmében lényegében azonos tartalmú védőbeszédet tartott mint XXV. rendű vádlott neve XXV. rendű és XXVIII. rendű vádlott neve XXVIII. rendű vádlott vonatkozásában tette. Továbbra is a vádlott felmentését kérte.

A vádlott a másodfokú eljárásban ártatlanságát hangoztatta, és utalt arra, hogy nem volt érdeke a bűncselekmény elkövetése.

XXXI. rendű vádlott védője felmentésért fellebbezett.

A vádlott védője hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az áfát kétszeresen vette figyelembe a vádlottaknál. Az ügyési szervezet összeférhetetlensége is hatályon kívül helyezési ok, ezért kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Az ítélet indokolása sommás, a vád nem volt törvényes, az ítélet megalapozatlan, ezért felmentést kért a védelem vonatkozásában.

XXXII. rendű vádlott neve XXXII. rendű vádlott és védője egyaránt felmentésért fellebbeztek.

A XXXII. rendű vádlott védője a másodfokú eljárásban elsődlegesen hatályon kívül helyezést és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte az eljárási hibák miatt, másodlagosan ugyancsak hatályon kívül helyezést megalapozatlanság miatt. Indokolt lett volna szerinte az ügyben igazságügyi könyvszakértő és adószakértő kirendelése. **(szakértő neve)** szakértő nem járhatott volna el, egyéb okból elfogultnak volt tekinthető. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét oly mértékben megsértette, hogy nem alkalmas a felülbírálatra az ítélet. A bizonyítás vádelvű volt, és felderítetlen a tényállás. Az elkövetési idők is ellentmondásosak az ítéletben, az indokolás sommás, nem tartalmazta, hogy kik, mikor, milyen vallomásokat tettek. A CMR-eket, adóbevallásokat, szerződéseket nem értékelte, szelektált a bizonyítékokból, preconcepciója volt a bírónak. Az ítélet ellentétes állításokat tartalmaz. A XXXII. rendű vádlottat érintően **(2. sz. név)** kihallgatásának mellőzése helytelen volt. Lényegében I. rendű vádlott neve I. rendű vádlottnak az adóigazgatási eljárásban tett vallomását fogadta el a bíróság. Kérdésként vetette fel, hogy az adóbevallás 2007. június 19-i időpontjára tekintettel hogyan hallhatta 2007 novemberében III. rendű vádlott neve III. rendű vádlott az ominózus telefonbeszélgetést. A lehallgatás is 2010-ben történt, míg a cselekmény 2007-ben. A lehallgatás során egészen másról beszéltek az érintettek. A tanúk vallomásait, azok tartalmát teljes mértékben nem értékelte a bíróság. A tanúk szerint a fuvarozás megtörtént. A vádlott nem is volt érdekelt az elkövetésben, csak közvetett bizonyítékok állnak rendelkezésre, ezért bizonyítottság hiányában történő felmentést kért.

XXXIII. rendű vádlott neve XXXIII. rendű vádlott elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentésért, a vádlott védője elsődlegesen bűncselekmény hiányában történő, másodsorban bizonyítottság hiányában történő felmentésért, harmadlagosan enyhítésért fellebbezett.

A vádlott védője a másodfokú eljárásban akként módosította a fellebbezése irányultságát, hogy elsődlegesen hatályon kívül helyezést és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan felmentést, harmadlagosan enyhítést kért a bíróságtól. A védőtársai által elmondottakkal egyetértett. Az elsőfokú bíróság indokolási módszere - álláspontja szerint - nem alkalmazható egy ilyen ügyben, nem önálló az indokolás, az értékelés gyakorlatilag a vádat vette át. Még a hibás vádbeszéd tartalmát is átemelte a bíróság az ítéletbe. A védők között felmerült érdekellentét vonatkozásában kifejtett ítéleti indokolás nem fogadható el, az érdekellentét abszolút hatályon kívül helyezési okot képez. A tanúbizonyításokat nem ismételte meg az elsőfokú bíróság, minden eljárási cselekményt szabályszerűen meg kellett volna ismételnie. 2014. november 18-án IV. rendű vádlott védelmét XL. rendű vádlott védője látta el. Ez is érdekellentét volt, XL. rendű vádlott az utolsó napig tagadta a bűncselekmény elkövetését. Ezen érdekellentét fennállása miatt is abszolút hatályon kívül helyezési ok állapítható meg. Rámutatott arra, hogy szükséges lett volna az ügyben igazságügyi

könyv- és adószakértő kirendelése. Három tanút is említ az elsőfokú bíróság, akiknek a vallomása alátámasztja a vádat, holott ez nem is igaz, mert pont az ellenkezőjét támasztják alá a tanúk. XL. rendű vádlott korábban tagadott, majd a bíróságon terhelő írásbeli vallomást tett, a XXXIII. rendű vádlottra és saját magára is. Ugyanakkor haragos viszonyban álltak a vádlottak, és semmilyen más adat nem erősítette meg a beismerő vallomását. Az érintett vádlottak nem voltak jelen az írásbeli beismerő vallomás felolvasásakor. Az ítéletben szembesültek vele. Ez is hatályon kívül helyezési okot képez. Az enyhítést célzó fellebbezése kapcsán orvosi iratokat csatolt a XXXIII. rendű vádlott betegségeire vonatkozóan. Kérte figyelembe venni, hogy a XXXIII. rendű vádlott büntetlen előéletű volt. A büntetés kiszabásánál a belső arányosság követelménye sem valósult meg. A vádlott nem bűnszervezetben követte el a bűncselekményt, ezt nem is lehet megállapítani, ezt az eljárás során nem is vizsgálták.

XXXIV. rendű vádlott felmentésért fellebbezett.

A másodfokú eljárásban a vádlott védője csatlakozott a védőtársai által előadottakhoz, és hangsúlyozta külön ezen túlmenően, hogy a vád indokolása sommás, a tényállás nincs kellően alátámasztva. A vádat szó szerint vette át az ítélet és a vádbeszédre ugyanez vonatkozik. Ezzel a tisztességes eljárás elvét is megsértette. Felmentést kért bizonyítottság hiányában.

XXXV. rendű vádlott védője felmentésért fellebbezett. A vádlott védője a másodfokú eljárásban ugyanazokat említette, amelyeket XXXIV. rendű vádlott kapcsán is előadott.

XXXVI. rendű vádlott védője felmentésért jelentett be fellebbezést.

A XXXVI. rendű vádlott védője védence érdekében ugyanazokat adta elő, mint XXXIV. és XXXV. rendű vádlott védelmében.

XXXVII. rendű vádlott és védője felmentésért fellebbeztek.

A XXXVII. rendű vádlott védője a másodfokú eljárásban osztotta a többi védő álláspontját, kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet iratellenes, megalapozatlan, és nincs kellően megindokolva, ezért a hatályon kívül helyezésre és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt. Továbbra is kérte a vádlott felmentését is. Megemlítette még, hogy a tanúk kihallgatását az elsőfokú bíróság elutasította, ami elfogadhatatlan.

XLIII. rendű vádlott védője felmentésért fellebbezett.

A vádlott védője a vádlott védelmében ugyanazokat adta elő, amelyeket XXXIV., XXXV. és XXXVI. rendű vádlott védelmében is előadott.

A vádlottak és a védők a másodfokú eljárásban is előterjesztettek bizonyítási indítványokat. Ezeket összefoglalva, lényegében igazságügyi könyv- és adószakértői vélemény beszerzésére, igazságügyi írásszakértői vélemény beszerzésére, valamennyi gépjárművezető tanúkénti kihallgatására, a termelő, illetőleg kereskedő cégek alkalmazottainak tanúkénti kihallgatására, illetőleg a vádlottak „alibijének” igazolására alkalmas tanúk kihallgatására, orvosszakértői vélemény beszerzésére, informatikai szakértő kihallgatására és a titkos információgyűjtésre vonatkozó előterjesztések beszerzésére irányult. A vádlottak, illetőleg a védők ezeket az indítványokat már az elsőfokú bíróság eljárásában is előterjesztették, és azokat az elsőfokú bíróság elutasította.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.487/2014/9-II. számú átiratában indítványozta az első fokú ítéletnek a Be. 372. § (1) bekezdés alapján történő megváltoztatását akként, hogy I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II., III.rendű vádlott neve III., IV., V.rendű vádlott neve V. és VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlottak esetében a cselekmények minősítéséből mellözze a

bűnszervezetben elkövetést, velük és XXXIII. rendű vádlottal szemben, mint bűnszervezetben elkövetőkkel szemben szabjon ki büntetést,

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott adócsalási bűncselekményeit a Btk. 310. § (1) bekezdésében meghatározott, a (4) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, az adóbevételt különösen nagy mértékben csökkentő, folytatólagosan, tettesként, részben társtettesként elkövetett adócsalás büntette (I/1. és VII. vádpontok), 2 rendbeli a Btk. 310. § (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, az adóbevételt különösen nagy mértékben csökkentő, folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette (III/1., III/2. vádpontok), 9 rendbeli, a Btk. 310. § (1) bekezdésében meghatározott, a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, az adóbevételt jelentős mértékben csökkentő, folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette (III/3., III/4., III/5., III/6., III/7., III/8., IV., V. és VI. vádpontok) szerint minősítse és vele szemben hosszabb tartamú fegyházbüntetést szabjon ki,

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottal szemben hosszabb tartamú börtönbüntetést, közügyektől eltiltás mellékbüntetést és foglalkozástól eltiltást,

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottal szemben hosszabb tartamú fegyházbüntetést, közügyektől eltiltást és gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltást,

IV. rendű vádlottal szemben hosszabb tartamú fegyházbüntetést, ehhez igazodó tartamú közügyektől eltiltást, valamint jogász foglalkozástól eltiltást,

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlottal szembe hosszabb tartamú fegyház büntetést és gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltást szabjon ki,

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott cselekményét a Btk. 310. § (1) bekezdésében meghatározott, a (4) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, az adóbevételt különösen nagy mértékben csökkentő, folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének (I/1. vádpont), a Btk. 310. § (1) bekezdésében meghatározott, a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, az adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntettének (IV. vádpont) minősítse és vele szemben hosszabb tartamú fegyházbüntetést, ehhez igazodó tartamú közügyektől eltiltást és gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltást szabjon ki,

XXXIII. rendű vádlottal mint bűnszervezetben elkövetővel szemben tekintse a büntetést kiszabottnak,

XXXIII. rendű és XLIII. rendű vádlott esetében mellőzze a költségvetési csalás büntettének folytatólagos elkövetésére vonatkozó rendelkezést, egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben. A fellebbviteli főügyészség képviselője a fellebbezési nyilvános ülésen rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat döntően betartotta. Eljárási szabálysértések ugyan voltak, de ezek hatályon kívül helyezésre nem vezethetnek. Nem volt szabályszerű a vádlottak távollétének engedélyezése és védői érdekellentétek is megállapíthatók voltak, azonban ezeket az elsőfokú bíróság a tárgyalás megismétlése folytán orvosolta. Azokban az esetekben, amikor nem nyilatkoztatta a bíróság az érintett vádlottat abban a kérdésben, hogy a helyettes védőt elfogadja-e, kifogásolható ugyan, de hatályon kívül helyezéshez nem vezethet. A tárgyalási időköz be nem tartása szintén olyan eljárási hiba lehet, amely az ítélet hatályon kívül helyezését nem eredményezheti, hiszen az eljárás megismétlésére sor került. A bizonyítékként értékelt beismerő vádlotti vallomásokat ugyan az érintett vádlottak visszavonták, de erre megfelelő magyarázattal nem szolgáltak, így a beismerő vallomások elfogadása alapos volt. A termelő, illetőleg kereskedő vádlottak tagadták, hogy tudtak volna arról, hogy az általuk értékesített áru nem hagyja el Magyarország területét, azonban ezzel szemben számos bizonyíték állt, a vádlotti beismerő vallomásokon túlmenően pl. a titkos információgyűjtés anyaga, a bankszámla adatok, az VIES információk, a fuvarozók vallomásai, a lefoglalt rendszámlisták, a NEBEK Iroda tájékoztatása, amelyek elfogadása helyes volt a vádlotti tagadó vallomásokkal szemben. Ahol az üzletszerűség megállapítható volt, ott az elkövetéskori büntető törvény volt a kedvezőbb, ahol pedig nem volt üzletszerű elkövetés megállapítható, ott az elbíráláskori Btk. volt a kedvezőbb, ezért azt kellett

alkalmazni.

Az ítéletábra a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét teljes terjedelmében, a Be. 349. § (1) bekezdésének megfelelően, azaz a fellebbezéssel érintett vádlottak és jogi személyek tekintetében bírálta felül. A Be. 348. § (2) bekezdése megfelelő alkalmazásával a felülbírálat nem terjedt ki az egyes jogi személyeket érintő, eljárást megszüntető rendelkezésekre sem.

A felülbírálat során, az egész első fokú eljárás vizsgálata alatt az iratokból az tükröződött vissza, hogy a tárgyalás során olyan érzelmi kérdések merültek fel, amelyek az ügy érdemi elintézésétől vették el a figyelmet. Mind az ügyészt, mind az eljáró bíróságot a védelem részéről folyamatos támadások érték, az ügyészt a vád törvényességét illetően, míg a bíróságot a tárgyalás vezetése és a hozott intézkedései, avagy az indítványozott intézkedések elmaradása miatt. Ezt jól jellemzi, hogy mind az ügyész, mind az eljáró bíróság kizárására törekedtek az egész eljárás során mind a vádlottak, mind a védők.

Elsődlegesen az volt az eldöntendő kérdés, hogy az első fokú ítélet felülbírálható-e vagy sem.

Amíg az eredeti vádlotti és védői fellebbezések szinte kivétel nélkül a felmentésre vagy esetlegesen enyhítésre irányultak, addig a fellebbezések irányultága a másodfokú eljárásban túlnyomó részben megváltozott, számos vádlott és a védő szinte kivétel nélkül elsődlegesen az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését, illetőleg az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérték. Az, hogy volt-e hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási hiba, foglalkoztatta a másodfokú bíróságot is, és e körben valamennyi védői felvetéssel foglalkozott az ítéletábra, és bár azt állapította meg, hogy az ügy elbírálása a hatályon kívül helyezés határán mozgott, azonban az nem volt indokolt.

A felülbírálat során a tisztességes eljárás elvének az érvényesülését is vizsgálta a másodfokú bíróság. Ennek keretében észlelte, hogy a vádlottaknak állva kellett meghallgatni a vád ismertetését. Ez az eljárás nem csak a büntetőeljárás törvény rendelkezéseivel volt ellentétes, de ezen túlmenően is elfogadhatatlan bírói intézkedés volt, amely azonban érdemi kihatással nem volt az ügy elbírálására. Ez nyilvánvalóan bírói tévedés következménye volt, azonban önmagában ebből még a bíróság elfogultságára nem lehetett következtetést levonni.

Az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a kiemelt jelentőségű ügyekre vonatkozó speciális szabályok betartásával, az ügy érdemére kiható, az ítélet hatályon kívül helyezését indokoló lényeges eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

A védelem részéről a bíróságot ért támadások jelentős része a közvetlenség elvének a be nem tartásával függött össze. Az eljárási törvényben korábban jelentős eljárási elvként került meghatározásra a közvetlenség elve, azonban a jelenleg hatályos és az első fokú eljárás idején is irányadó büntetőeljárás szabályok e tekintetben változáson mentek át és ma már a közvetlenség elve sincs megfogalmazva a Be.-ben. Összességében elmondható a jelen büntető ügyről, hogy méretei miatt, a vádlottak és a vád tárgyává tett cselekmények nagy száma, a rendelkezésre álló bizonyítékok nagy mennyisége miatt az elbírálása az emberi teljesítőképesség határait súrolta. Ezen kereteken belül az eljáró elsőfokú bíróság a tisztességes eljárás határain belül mozgott.

Egyes vádlottak, és különösen számos védő vetette azt fel, hogy a vád maga sem volt törvényes. E mögött azt látták, hogy a vádlottak cselekvése nem volt kellően részletesen leírva, és elegendő

bizonyítékot sem szolgáltatott az ügyészség a vád alátámasztására. A törvényes vád Be. 2. § (2) bekezdésében foglalt követelménye esetében lényegében alaki kérdésről van szó. Törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi. Ennek a követelménynek a vád megfelelt. Megjegyzendő, hogy ennek a megsértése res iudicata-t nem eredményezhetett volna, azaz az ügyészség az eljárás megszüntetése esetén újabb vádat emelhetett volna ugyanazon cselekmény miatt a vádlottakkal szemben. A vádhatósággal kapcsolatos kétségek egyébként sem a törvényes vádhoz tartoznak. IV. rendű vádlott illetőleg védője támadták az eljáró ügyészség eljárási jogosultságát arra hivatkozással, hogy a volt kollégája járt el vele szemben. A törvényes eljárási keretek között az ügyészség esetleges kizárása az előírt eljárási rendnek megfelelő vizsgálat tárgya volt, melynek az lett az eredménye, hogy az eljáró ügyészség kizárását megtagadták, tekintve, hogy az érintett eljáró ügyészség tagjai nem érezték magukat elfogultnak. Az ítélet táblája is vizsgálta az esetleges ügyészi elfogultságot, amelyet azonban nem látott megállapíthatónak. Ennek hiányára utalt például az az ügyészi intézkedés, amely vádmódosítás keretében az elkövetési érték csökkenéséhez vezetett. Ez éppen az elfogultság ellen ható körülmény volt. Az ügyészség az eljárási szabályokat betartotta, így semmilyen olyan körülmény nem merült fel, ami az ügyészség elfogultságára utalt volna.

Számos védői fellebbezésben és perbeszédben érintett kérdés volt a vádlotti és védői távollétek, illetőleg az érdekellentétben lévő vádlottak védelmének a kérdése. Egyes védők konkrétan rá is mutattak azokra az esetekre, amikor az ún. bünszervezetes vádlott és vele érdekellentétben álló másik vádlott védelmét ugyanaz a védő látta el, de az ügyészség is foglalkozott az átiratában konkrétan is ezzel a kérdéskörrel. Sőt, az elsőfokú bíróság is foglalkozott az ítéletében eljárási problémákkal, eljárási hibákkal és azok orvoslásával az ítélet 179. oldalától a 183. oldallal bezárólag. Ezt ugyan helytelenül tette, hiszen a Be. 258. §-a nem teszi lehetővé, hogy a bíróság saját eljárásával, eljárási nehézségekkel is foglalkozzon, ezért ezeket az ítéleti megállapításokat mellőzni kellett a másodfokú bíróságnak, azonban az abban foglaltakat az ítélet táblája is osztotta. Tartalmilag tehát helyesek voltak az elsőfokú bíróság megállapításai, bár ez nem képezhette az elsőfokú bíróság ítéletének a tartalmát. Ezzel összefüggésben az ügyészség átiratában foglalt megállapításait is osztotta az ítélet táblája.

Az érdekellentétben álló vádlottak védelmével kapcsolatban felmerülő eljárási hibákkal összefüggésben nem csak a büntetőeljárási törvény, hanem az ügyvédi törvény (1998. évi XI. tv. 37.§ a) pontja, Ügyvédi Etikai Szabályzat ¾. pontja) előírásait is vizsgálni kellett. Ezek az előírások, amelyek a védő eljárására vonatkoznak, nem csak a bíróságot, hanem az ügyvédet is kötik. A Be. 44. § (4) bekezdésében foglalt előírást, miszerint több terhelt érdekében ugyanaz a védő akkor járhat el, ha a terheltek érdekei nem ellentétesek, a védő számára is kötelező előírás, azaz a védőnek is jeleznie kell, amennyiben azt észleli, hogy a törvény előírása ellenére kellene több vádlott védelmét ellátnia. Az adott konkrét esetekben maga a védő is akként nyilatkozott, hogy el tudja látni az adott vádlott védelmét. A védő a jegyzőkönyvben nyilatkozott. Később ugyanez a védő saját felróható magatartására nem hivatkozhatott volna. Természetesen mindettől függetlenül a bíróságnak is kötelessége vizsgálni az esetleges érdekellentét fennállását. A bíróság azonban számos nehézséggel állt szemben az eljárása során, amelyeket az érintett vádlottak és védők is erősítették. Több esetben előfordult, hogy a védő az idézés ellenére nem jelent meg, és távolmaradását nem mentette ki. A mulasztásokat az elsőfokú bíróság másik védő eseti kirendelésével, helyettes védő alkalmazásával oldotta meg, és a védői mulasztásokkal szemben retorzióra egy esetben sem került sor. A bíróság méltányolta azt, hogy a sokvádlottas ügyben, hosszan tartó bizonyítási eljárást kell lefolytatnia, és emiatt a védőknek és a vádlottaknak számos alkalommal kell esetenként nagyobb távolságról megjelennie a bíróság előtt a tárgyaláson, amely különböző okok miatt nehézségbe ütközhet.

Másrészről a vádlottak és a védők is éltek ezzel a lehetőséggel, és számos esetben került sor pl. a védők egymás közötti helyettesítésére vagy egyszerűen a védő távolmaradása miatt helyettes védő kirendelésére. A vádlottak is igyekeztek a lehető legkevesebb alkalommal megjelenni a tárgyaláson, az eljárás végén már szinte valamennyi vádlott kérte a távollétében való eljárás lefolytatását. Összességében elmondható volt, hogy sem a védők, sem a vádlottak nem könnyítették meg a bíróság dolgát a védői és vádlotti távollétek kezelhetőségét illetően. Ugyanakkor a bíróságot kötötték az eljárási szabályok, és különösen a kiemelt jelentőségű ügyekre irányadó szabályok miatt kellett megoldást találnia a adódó eljárási problémákra. A védők, illetőleg az ügyész által jelzett eljárási hibák ugyan megvalósultak, a jelzett esetekben az érdekellentétben álló vádlottak védelmét azonos védő látta el, illetőleg a vádlottak távollétében történő eljárás engedélyezésének elvei is követhetetlenül változtak, és az engedélyezés módja sem volt minden esetben megfelelő, azonban ezek az eljárási hibák az eljárás során a későbbiekben orvoslásra, kiküszöbölésre kerültek. Utóbb az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott esetében engedélyezte a távollétükben való eljárás folytatását, és 2013. november 26. napjától kezdve az érintett vádlottak vonatkozásában a kihallgatásukat megismételte, 2014. június 9-én az összes teljes bírósági irat ismertetésére is sor került, ezáltal az elsőfokú bíróság az említett eljárási hibákat kiküszöbölte.

Az ítéletábra az indokolási kötelezettség teljesítésével is foglalkozott, mint esetleges hatályon kívül helyezési okkal. Ezt tette hivatalból is, de amiatt is, mert számos védői perbeszédben, illetőleg fellebbezésben kifejtették, hogy nem megfelelően tett eleget e kötelezettségének az elsőfokú bíróság. Tényként megállapítható volt, hogy az első fokú ítéletben az ügyészi szóhasználat megjelent, a vádirat és az ügyészi perbeszéd tartalma visszaköszönt az ítéletben, ami arra utalt, hogy esetenként az elsőfokú bíróság szövegszerkesztő használatával készítette el az ítélet indokolását. Ez nyilvánvalóan nem követendő gyakorlat, még abban az esetben sem, ha az adott esetben a bíróság az ügyességgel teljesen azonos álláspontot foglalt el. Azt kimondani nem lehetett, hogy az ügyészi álláspontot nem teheti magáévá a bíróság, a szó szerinti átvételre is joga van. Erre több, jogszervi példa is feltalálható a büntetőeljárási törvényben, hiszen a bíróság elé állításnál (Be. XXIV. Fejezet), a tárgyalásról lemondásnál (Be. XXVI. Fejezet) vagy a tárgyalás mellőzéses eljárásnál (Be. XXVII. Fejezet) nincs is eltérés a vádtól. Jelen esetben megállapítható, hogy az ügyészi álláspont átvétele nem volt törvénysértő, az elsőfokú bíróság elfogadta az ügyészi álláspontot, úgy, hogy helyenként módosította is azt. A védelem ezzel kapcsolatban csak a megalapozatlanságra hivatkozhat, pl. iratellenességre. Konkrét példaként került említésre az ítélet 305. oldalának 2. bekezdése, amelyben jól felismerhető az ügyészi vádbeszéd tartalmának a szó szerinti átvétele, hiszen az ítélet tartalma szerint az ügyésznek az egyes szám első személyben megtett hivatkozását a bíróság úgy állította be, mint a saját álláspontját, ugyanakkor nyilvánvaló, hogy a bíróság perbeszédet nem tartott. Ennek megfelelően, a nyilvánvaló téves tartalom miatt, a hivatkozott oldal 3-5. sorából a zárójelben írtakat mellőzni kellett, mert azok az ügyész álláspontját, az általa kifejtetteket jelenthették csak.

Számos vádlott és védő hivatkozott az eljáró bíróság elfogultságára akként, mint újabb hatályon kívül helyezési okra. A kizárás iránti bejelentések vizsgálatára már az első fokú eljárás során sor került és több alkalommal is megállapításra került e kizárási ok hiánya. Az elsőfokú bíróság esetleges elfogultságát az ítéletábra is vizsgálta és azt nem látta megállapíthatónak. Az elfogultságra nem utalt a tárgyalásvezetés, és e körben hivatkozik ismételten a másodfokú bíróság arra, hogy a védői mulasztások hátrányos következményeivel nem kellett számolni a védőknek, de az indokolási hiányosságok sem alapozták meg azt, hogy kizárt bíró vett volna részt az elbírálásban. Az ítélet indokolása ugyan helyenként sommás volt, néhány tanú vallomása értékelés nélkül maradt, azonban megállapítható volt, hogy ezek teljesítése sem vezethetett volna eltérő tényállás megállapítására. A bünszervezetes vádlottak cselekményeit ennél részletesebben nem lehetett volna leírni, és nem is lett volna szükséges a bünszervezet jellege miatt. Elég volt a bünszervezet struktúrájának a leírása és az,

hogyan kinek, mi volt a feladata. Ennél részletesebb leírás nem volt indokolt. Összességében tehát nem látott okot az ítéletábra sem az elsőfokú bíróság elfogultságának a megállapítására, tehát az első fokú ítéletet ez okból sem kellett hatályon kívül helyezni és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítani.

Az ügy tárgya adócsalás és költségvetési csalás, lényegében gazdasági bűncselekmények elbírálásáról van szó, az 1978. évi IV. tv. a gazdálkodás rendjét sértő bűncselekmények körében szabályozta az adócsalást, illetve később a költségvetési csalást. Az ilyen ügyekben rendhagyónak tekinthető az, hogy nem rendelt ki sem a nyomozó hatóság, sem az ügyészség, sem az elsőfokú bíróság könyvszakértőt, illetőleg adószakértőt. Ez önmagában nem jelentette, hogy koncepciók per indult vagy folyt volna a vádlottakkal szemben. Az eljáró hatóságok azt az álláspontot foglalták el, hogy jelen esetben csak egy adónem, az általános forgalmi adó merült fel, amely egy hozzáadott értékadó, amit mechanikusan is ki lehet számolni. Ezt a nyomozó hatóság meg is tette. Egy egymozzanatos ügyletet kellett megvizsgálni, nevezetesen egyrészt a nettó értéken történő közösségen belüli értékesítés áfa vonzatát, másrészt az ún. bünszervezettel érintett cégek értékesítési során felmerült áfa tartalmat kellett kiszámítani. Ezek a műveletek valóban elvégezhetők voltak az áfa törvény irányadó rendelkezései felhasználásával. Nem tartotta az ítéletábra alaposnak a védelem azon érvelését, miszerint kétszeresen rótták az áfát a vádlottak terhére. Ezt a megállapított tényállás nem támasztotta alá, hiszen amint a fentiekben említésre került, minden vádlott a saját értékesítései után számított áfa értéknek megfelelően tartozott felelősséggel. A bünszervezettel érintett vádlottak a bünszervezethez köthető jogi személyek értékesítései alapján kiszámított áfa összeg be nem vallásával, illetve meg nem fizetésével tartoztak felelősséggel. Ez az álláspont eredményesen nem volt támadható. Rendhagyó tehát, hogy könyv-, illetőleg adószakértő az ügyben nem járt el, de a fentiekre tekintettel feltétlenül nem is volt fontos. A szakértő ugyan átszámolhatta volna az elkövetési értékeket, azaz ellenőrizhette volna a nyomozó hatóság számításait, de ez a minősítést, annak megváltozását várhatóan nem befolyásolta volna, illetőleg nem eredményezte volna. Minderre tekintettel nem rendelte ki a másodfokú bíróság sem a könyv- és adószakértőt, és nem is tartotta aggályosnak ennek elmaradását az első fokú eljárásban sem.

Több bizonyítási indítvány is foglalkozott az írásszakértői vélemény beszerzésével. Ezt a másodfokú bíróság sem tartotta alaposnak, ugyanis az írásszakértői vélemény a vádlottak büntetőjogi felelősségét nem érintette volna. Annak ugyanis nincs jelentősége, hogy az adott konkrét számlát, CMR-t, fuvarlevelet éppen melyik vádlott, mérlegkezelő vagy fuvarozó töltötte ki. A lényeg ugyanis az, hogy egyrészt a vádlottak, akik a bünszervezetben is részt vettek, tudtak egymás tevékenységéről, a tevékenységükből adódó feladatokat egymás között megosztották, a valótlán tartalmú okiratok felhasználásáról tudomással bírtak, az megfelelt a szándékuknak, így függetlenül attól, hogy éppen az adott okiratot ki készítette, ki töltötte ki a nyomtatványt, nem bírt jelentőséggel. Így tehát írásszakértői vélemény beszerzése sem volt indokolt.

Az ítéletábra az informatikai szakértő meghallgatását sem tartotta szükségesnek. Nem észlelt a másodfokú bíróság olyan körülményt, amely arra utalt volna, hogy az elsőfokú bíróság a szakértői kompetenciát meghaladó tartalmú szakértői véleményt értékelt volna az ítéletében.

Orvosszakértői vélemény beszerzésére is bizonyítási indítványt terjesztettek elő XXXIII. rendű vádlott börtöntűrő képességének, egészségi állapotának megállapítása érdekében. Az ítéletábra ezt az indítványt sem tartotta alaposnak, nem látta szükségesnek az orvosszakértő eljárását, ugyanis a becsatolt orvosi kezeléssel kapcsolatos iratok alapján, azokat elfogadva megállapíthatónak tartotta

orvosszakértői vélemény nélkül is az érintett vádlott egészségi állapotát és azt a büntetés kiszabása körében értékelte, nem csak XXXIII. rendű vádlott vonatkozásában, hanem valamennyi vádlott esetében, aki hivatkozott megromlott egészségi állapotára és ezt okiratokkal is alátámasztotta.

További tanúkihallgatásokra is több bizonyítási indítvány előterjesztésére került sor. A vádlottak és a védők többen kérték a fuvarozást végző tanúk bíróság előtti kihallgatását, más tanúk kihallgatásának az indítéka az volt, hogy a tanúk igazolni tudták volna II. rendű vádlott neve II. rendű, illetőleg IV. rendű vádlott ún. alibijét, azaz igazolni tudták volna azt, hogy az érintett vádlottak az adott időszakban nem álltak kapcsolatban vádlott társaikkal. Más tanúk, nevezetesen a termelők, illetőleg kereskedők részéről indítványozott tanúk az indítványozók szerint azt támasztották volna alá, hogy az érintett vádlottaknak nem volt tudomásuk a valótlan belföldi értékesítésről, a közösségi értékesítés helyett, illetőleg ténylegesen közösségen belül értékesítésre került sor.

Az iratok alapján az volt megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság e körben igen széleskörű bizonyítást folytatott le. Számos tanút a tárgyaláson kihallgatott, illetőleg nyomozati vallomásaik felolvasására került sor.

Túlnyomó részben az elsőfokú bíróság a vallomások lényeges tartalmával foglalkozott, amely értékelő tevékenysége időnként valóban sommás és sematikus volt, és az elfogadhatóság határán mozgott, azonban az ítéletábra által elvégzett tényállás kiegészítés és helyesbítés mellett, amely egyébként a bizonyítékok átértékelését nem jelentette, az elsőfokú bíróság által elfogadott beismerő vallomások és az azokat alátámasztó bizonyítékok mellett az indítványozott tanúk kihallgatása nem vezetett volna lényeges eltérésre. Ennek megfelelően a tanúkihallgatásokra vonatkozó bizonyítási indítványokat is elutasította az ítéletábra.

Ami a titkos információgyűjtésből származó bizonyítékok értékelését illeti, az ítéletábra további okiratok beszerzését nem látta indokoltnak. A titkos információgyűjtés törvényességét igazoló valamennyi okirat beszerzésére sor került, ezen túlmenő igazolások, indítványok beszerzése nem indokolt, és a bírói gyakorlat sem kívánja meg. Az elsőfokú bíróság az ítélet 184-188. oldalain foglalkozik a titkos információgyűjtéssel kapcsolatos adatok értékelésével, az információk bizonyítékként történő felhasználhatóságával. Az e körben az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel a másodfokú bíróság is maradéktalanul egyetértett, azaz az ítéletábra is megállapította a titkos információgyűjtés során nyert adatok felhasználásának törvényességét. Megjegyzendő, hogy egyébként a tényállás a titkos információgyűjtés eredménye nélkül is aggálymentesen megállapítható lett volna.

Az elsőfokú bíróság ítélete túlnyomó részben megalapozott volt, a megállapított tényállás kisebb helyesbítésekre, illetve kiegészítésekre szorult az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetés útján, a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva, az alábbiak szerint.

A vádlottak előéleti adatait a következők szerint kellett kiegészíteni, illetőleg helyesbíteni az erkölcsi bizonyítványoknak megfelelően.

I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott vonatkozásában a Bonyhádi Városi Bíróság B.20/2010/197. számú ítélete helyesen 2011. június 1. napján emelkedett jogerőre (70. sorszámú erkölcsi bizonyítvány 873. oldalon).

A Kecskeméti Járásbíróság 2012. január 25. napján jogerős ítéletének a sorszáma helyesen: 18. (70.

sorszámú irat erkölcsi bizonyítvány a nyomozati iratok 873. oldalán).

A Kecskeméti Járásbíróság 18.B.604/2012/38. számú, illetőleg a Kecskeméti Törvényszék 2.B.362/2014/6. számú ítéletével történt elítélés alapjául szolgáló bűncselekmények voltak még: csalás büntette és hamis magánokirat felhasználásának vétsége.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott vonatkozásában a Kecskeméti Városi Bíróság 18.B.712/2006/33. számú ítéletével történt elítélése alapjául szolgáló további bűncselekmények voltak: számvitel rendjének megsértése, magánokirat-hamisítás vétsége.

A Nógrád Megyei Főügyészség B.992/2007/32.btö. számú vádiratával 2009. február 13. napján emelt vádat. Az alapos gyanú közlése 2008. március 19-én történt meg (nyomozati iratok 857. oldalán található irat).

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vonatkozásában a Kecskeméti Városi Bíróság 22.B.1148/2007/13. számú ítéletének alapját képező bűncselekmények a csalás büntettén kívül: 29 rendbeli magánokirat-hamisítás vétsége (73. sorszámú erkölcsi bizonyítvány a nyomozati iratok 888. oldalán).

IV. rendű vádlott vonatkozásában az elítélés alapjául szolgáló további bűncselekmény volt a hamis tanúzásra felhívás büntette (73. sorszám alatti erkölcsi bizonyítvány a nyomozati iratok 858. oldalán).

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott a Pesti Központi Kerületi Bíróság 4.B.80.094/2005/105. számú ítéletével kiszabott 9 hónap börtönbüntetését 2012. július 23-án töltötte ki. E szabadságvesztés büntetéséből 2012. július 20-án került feltételes szabadságra.

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság 8.B.431/2007/83. számú, illetőleg a Szegedi Ítéltábla Bf.I.447/2010/22. számú határozatával kiszabott 2 év fogházbüntetését 2013. március 19-én töltötte ki. Feltételes szabadságra bocsátására 2012. július 20-án került sor (74. sorszámú irat alapján).

A vádlottat közokirat-hamisítás büntette miatt a Kecskeméti Városi Bíróság 2009. március 25-én jogerőre emelkedett 6.B.1281/2008/33. számú határozatával 115.200.- forint pénzbüntetésre ítélte.

Mellőzte az ítéltábla VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott vonatkozásában azt, hogy büntetlen előéletű személy. A 76. sorszámú erkölcsi bizonyítvány alapján három elítélése állapítható meg.

A Kecskeméti Városi Bíróság B.2169/1996/145. számú, a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 1.Bf.1244/2001/11. számú határozata folytán 2003. október 1. napján jogerőre emelkedett ítéletével csalás büntette, adó - és társadalombiztosítási csalás büntette és magánokirathamisítás vétsége miatt 6 hónap börtönbüntetésre és 100.000.- forint pénzbüntetésre ítélte. A börtönbüntetés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

A Kecskeméti Városi Bíróság B.1943/1998/66. számú 2004. május 5. napján jogerőre emelkedett ítéletével csődbüntett elkövetése miatt 6 hónap börtönbüntetésre ítélte. Ennek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

A Kecskeméti Városi Bíróság 7.B.938/2006/11. számú és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.Bf.246/2007/3. számú, 2008. június 5. napján jogerőre emelkedett határozatával rongálás vétsége

és garázdaság vétsége miatt 90.000.- forint pénzbüntetést szabott ki (76. sorszám alatti erkölcsi bizonyítvány alapján).

A XXXIII.rendű vádlott neve XXXIII. rendű vádlott tekintetében megállapított személyi körülményeket ki kellett egészíteni azzal, hogy a vádlott idült oxigénhiányos szívbetegségben, mellkasi szorítási szindrómában, nehezen kezelhető magas vérnyomás betegségben, szívingerület vezetési zavarában, időnként rohamokban jelentkező szapora szívverésben, gyomorsav regurgitációban, nyelőcső gyulladással, alkoholbetegségben, személyiségzavarban, hangulati élet zavarával járó szorongásban, pániktünetcsoportban szenved (előzetes igazságügyi orvosszakértői lelet és vélemény alapján).

XXXV. rendű vádlott havi jövedelme helyesen: 30-40.000.- forint. Ittas járművezetés vétsége miatt, melyet 2011. december 17-én követett el, a Kecskeméti Városi Bíróság 2012. február 6. napján jogerőre emelkedett 10.B.87/2012/2. számú határozatával 275.000.- forint pénzbüntetést szabott ki (899. sorszámú irat alapján).

XXXVII. rendű vádlott vonatkozásában a bűncselekmény elkövetési ideje helyesen: 1999. október 25. napja volt.

Az ítélet történeti tényállását érintő helyesbítések és kiegészítések a következők voltak:

Az ítélet 53. oldalának 3. bekezdését akként helyesbítette, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott 2007. május közepétől vett részt a szervezet működésében.

Ezt támasztotta alá a vádlott határidőnaplójában I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal kapcsolatos bejegyzése (2007. május 10.). A II. rendű vádlott szerint ekkor ismerkedett meg I.rendű vádlottal (56. nyomozati iratok 280. oldal). Ezt az elkövetési kezdeti időpontot támasztották alá az ítélet 60. oldalán a I/1. pontban részletezett átutalási kezdő időpontok is.

Az ítélet 53. oldalának utolsó bekezdését, illetőleg az 54. oldal első bekezdését akként helyesbítette, hogy VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott 2007. május közepétől 2008 májusáig folyamatosan adott utasításokat II.rendű vádlott neve II. rendű, III.rendű vádlott neve III. rendű és **(3. sz. név)** részére a készpénzfelvételek, illetve kifizetések tekintetében.

Ezt támasztotta alá az ítélet 52. oldalának a tartalma, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottnak az elkövetésben való részvétele kezdő időpontja és a I/1. tényállásban található elkövetési időpontok is.

Az ítélet 57. oldalán a 8. bekezdést a következők szerint helyesbítette:

Az I-VII. rendű vádlottak az elkövetési időszakban - 2007. május 16. napjától 2010. október 20. napjáig (...)

Az elkövetési időszak helyesbítésére a tényállás többi megállapított adata alapján került sor. Az első átutalás időpontja 2007. május 16-a volt a I/1. számú tényálláshoz tartozó táblázatban, míg a legutolsó figyelembe vehető adóbevallás dátuma 2010. október 20-a volt, tehát az elkövetési időszak eddig tartott.

A már korábban részletezett elkövetési idő helyesbítésének megfelelően az ítélet 91. és 92. oldalán is helyesbítenni kellett vádlottanként az elkövetési időszakot.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott 2007. május 16-ától 2010. október 20-ig, VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott 2007. május 16-ától 2008. április 18-ig, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott 2007. május 16-tól 2010. október 20-ig, III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott 2007. november 7.

napjától 2010. október 20. napjáig, IV. rendű vádlott 2009. november 2. napjától 2010. október 20. napjáig, V. rendű vádlott neve V. rendű vádlott 2010. január 6. napjától 2010. október 20. napjáig vett részt az elkövetésben.

A II/2. számú tényállást az ítélet 101. oldalán kiegészítette azzal, hogy VIII. rendű vádlott neve VIII. rendű vádlott a (16. gt.) tagja is volt 2005. március 29-étől (cégnyilvántartás adatai alapján, nyomozati iratok 102. kötet 735. oldal).

Az ítélet 145. oldalának 4. bekezdésében az elkövető neve helyesen: XXXIII. rendű vádlott neve XXXIII. rendű vádlott.

Az ítélet 160. oldalának utolsó bekezdésében a IV. „tényállási” pontban és nem „vádponban”, az évszám helyesen 2011. helyett 2007.

Az ítélet 162. oldalán az V. után a „vádpon” megjelölést mellőzte.

A 166. oldalon a VI. pont mellett a „vádpon” megjelölést mellőzte.

A 166. oldal utolsó előtti bekezdésében az utolsó mondatban mellőzte a vádra történő utalást, helyette helyesen az ítéleti megállapítás a következőképpen szolt: a tényállásban szerepelő gazdasági eseményekre vonatkozó bevallásokat XLIII. rendű vádlott nyújtotta be az adóhatósághoz.

A 167. oldal első bekezdésében az árura való utalást mellőzte, e helyett azt állapította meg, hogy a vádlott gépjármű alkatrészeket értékesített.

Az ítéleti tényállás fentiek szerinti helyesbítése, illetőleg kiegészítése után a tényállás teljesen megalapozottá vált és ekként képezte a továbbiakban a felülbírálat alapját.

Az ítéleti tényállás megállapításához tartozó indokolást a következők szerint helyesbítette, illetőleg egészítette ki a másodfokú bíróság.

Az ítélet 177. oldalának 2. bekezdésében csupán annyit említett az elsőfokú bíróság, hogy az I-V. rendű vádlottak vallomásai közül a nyomozás során tett vallomásaikat fogadta el bizonyítékként. Ez egy téves és hiányos megállapítás volt. A bizonyítékok értékeléséből az derült ki, hogy valójában az elsőfokú bíróság az I-V. rendű vádlottak valamennyi bizonyítékként értékelhető vallomása közül e vádlottaknak a beismerő vallomásait fogadta el a tényállás megállapítása alapjául.

A már említetteknek megfelelően a 179. oldal alulról 2. bekezdésétől kezdve a 183. oldal alulról 2. bekezdéséig foglaltakat az ítélet tábla mellőzte az elsőfokú ítéletből, hiszen az a Be. 258. § előírásainak nem felelt meg.

Az ítélet 183. oldal utolsó, illetőleg 184. oldal első bekezdését akként helyesbítette, hogy a titkos adatszerzésnek 5 évig terjedő vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmény esetén van helye, emellett helye van titkos adatszerzésnek az üzletszerűen vagy bűnszövetségben elkövetett, 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő cselekmény esetén is.

Az ítélet 201. oldalán akként fogalmazott az elsőfokú bíróság, hogy az I-VI. rendű vádlottak a nyomozati vallomásuk megváltoztatásának nem adták elfogadható, életszerű magyarázatát. Ez a megállapítás azonban csak az I-V. rendű vádlottakra vonatkozhatott.

A 201. oldal utolsó előtti bekezdésében szintén pontosítani kellett a megállapítást, ugyanis az elsőfokú bíróság az I-V. rendű vádlottak nyomozás során tett beismerő vallomásait fogadta el a tényállás megállapítása alapjául.

Helyesnek tartotta az ítéletábra azt a védői érvelést, hogy nem helytálló az a megfogalmazás, miszerint azért nem fogadható el az érintett vádlottak vallomása, mert az védekező jellegű. Önmagában a védekező jelleg vagy az elkövetés tagadása, valamely körülmény vitatása csak a többi bizonyítékkal való összevetés tükrében vethető el, azaz önmagában a védekező jelleg mellett az adott vallomás elfogadhatósága mellett is dönthet a bíróság. Az adott ügyben az elsőfokú bíróság a védekező jelleg hangsúlyozásakor arra utalt, hogy az adott vallomást azért nem fogadta el, mert a bizonyítékok értékelése és összevetése után a vádlottat nem tartotta szavahihetőnek, ezért a vallomását nem használta fel a tényállás megállapításánál.

Az ítélet 202. oldalán a 4. bekezdésben az elkövetési időszak 2007. május 16-tól 2010. október 20-ig tartott.

A 203. oldal első bekezdésében helyesen: II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott 2007. május 16-tól vett részt a bűnözői csoport működésében.

Az ítélet 204. oldalán az ítéleti tényállás I/2. pontjához tartozó indokolásban, az első bekezdésében VII. r. vádlott neve helyesen VII. rendű vádlott volt.

Az ítélet 206. oldal 2. bekezdés első sorában VIII.rendű vádlott neve helyesen: VIII. rendű vádlott.

Az ítélet 206. oldalán a 3. bekezdésben értékelte (1. sz. név) tanúvallomását az elsőfokú bíróság. Ebből az értékelésből azonban, mint ahogy azt VIII.rendű vádlott neve VIII. rendű vádlott védője is jelezte, kimaradt a tanú korábbi nyomozati vallomásának az értékelése. A tárgyaláson tett vallomása számos új körülményt tartalmaz a nyomozati vallomásához képest, mely utóbbi semleges tartalmúnak volt tekinthető. Indokolási hiányosságként volt értékelhető a nyomozati vallomás figyelmen kívül hagyása, azonban ez még a megállapított tényállást nem tette megalapozatlanná, figyelemmel arra, hogy (1. sz. név) tanúvallomása egyébként teljesen összhangban állt az elsőfokú bíróság által értékelt és elfogadott egyéb bizonyítékokkal, így I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott nyomozati vallomásaival, amelyek a belföldi valós értékesítést alátámasztó egyéb okirati bizonyítékok és a fuvarozó tanúk vallomásai mellett alátámasztották VIII.rendű vádlott neve VIII. rendű vádlott terhére megállapított tényeket.

Az ítélet 210. oldalának utolsó bekezdésében IX.rendű vádlott neve helyesen: IX. rendű vádlott. Ugyanez a helyesbítés vált szükségessé a 211. oldal 4. sorában is.

Az ítélet 213. oldalán a II/3. ponthoz tartozó indokolás utolsó bekezdésében azt a megállapítást tette az elsőfokú bíróság, hogy a többi egybehangzó, egymás valóságtartalmát erősítő vádlotti és tanúvallomásokat, valamint okiratokat bizonyítékként elfogadta. Helyesen mutatott rá a védelem azonban arra, hogy a tanúként kihallgatott **(4. sz. név)** és **(5. sz. név)** raktáros tanúk vallomása nem támasztotta alá IX. rendű vádlott terhére megállapított tényeket. Ezek a vallomások azonban nem bírtak kellő meggyőző erővel ahhoz, hogy a tényállás megváltoztatásra kerüljön. I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű és III. rendű vádlott egybehangzó nyomozati terhelő vallomása, a fuvarozó tanúk vallomásai, a titkos információgyűjtés adatai és az egyéb okirati bizonyítékok aggálymentesen megállapíthatóvá tették az ítéleti tényállást.

Az ítélet 217. oldalán X.rendű vádlott neve helyesen: X. rendű vádlott volt.

Az ítélet 223. oldalán az 5. bekezdés első sorában a szöveg helyesen: ... a 24. rovatban pecsét van (...)

Az ítéleti tényállás II/9. pontját, illetőleg XIV. rendű vádlottat érintő ítéleti indokolás szintén helyesbítésre, illetőleg kiegészítésre szorult:

Az indokolás során tévesen arra a következtetésre jutott az elsőfokú bíróság, hogy valamennyi tanúvallomás és vádlotti vallomás egybehangzó volt és ekként alátámasztotta a megállapított tényállást. Figyelmen kívül hagyta azonban az elsőfokú bíróság, hogy **(6. sz. név)**, **(7. sz. név)** és **(8. sz. név)** tanúk vallomása nem támasztotta alá sem a vádban, sem az ítéleti tényállásban foglaltakat. E tanúk valamennyien személyükben kötődtek XIV. rendű vádlotthoz vagy úgy, mint **(6. sz. név)**, a vádlott fia vagy pedig olyan cég alkalmazottjai voltak, amelyek az áruszállításhoz köthetők voltak és ezen tanúk esetlegesen eltérő tartalmú vallomásaik megtétele esetén vagy önmagukat vagy hozzátartozójukat bűncselekmény elkövetésével vádolhatták volna, ezért ezzel a fenntartással kellett a vallomásaikat értékelni. Ezek a vallomások azonban olyan tartalommal nem bírtak, ami megcáfolhatta volna a vádlott terhére figyelembe vett bizonyítékok által megerősített meggyőződést.

II.rendű vádlott neve II. rendű és III. rendű vádlott nyomozati vallomásai, a titkos információgyűjtés anyaga, az okiratok, köztük a CMR-ek ellentmondásos kitöltése és a vádlotthoz való visszajuttatása megnyugtató módon alátámasztották a vádlott terhére megállapított tényállást. Ezt csak megerősítették az egyéb, az ítéleti tényállásban részletesen felsorolt bizonyítékok.

Az ítélet 242. oldal 7. bekezdéséből mellőzte azt a megállapítást az ítélet tábla, hogy nem rendelkeztek olyan gépjárművel, amely ruházati termék szállítására alkalmas. Ennek a korrekciónak az oka az volt, hogy a szóban forgó ügylet nem ruházati termékre vonatkozott, hanem mezőgazdasági terményre, gabona értékesítésére.

Ugyanezen okból kellett mellőzni a 254. oldal 3. bekezdéséből az ugyanolyan tartalmú megállapítást.

Többek között X.rendű vádlott neve X. rendű vádlott védője is hivatkozott arra, hogy hibás az a bírói következtetés, hogy a bíróság közvetlenül vont le következtetést a vádlott tudattartalmára abból a tényből, hogy az (1. sz. cég) cég adószámát utólag törölték 2010. január 14-én 2009. április 17-éig visszamenőleg. Ez a védői érvelés részben alapos, így tehát például XXVIII. rendű vádlott esetében is téves lenne kizárólag ebből a körülményből arra a tényre következtetni, hogy a vádlott tudott az (1. sz. cég) nevű cég fiktív voltáról és ennek megfelelően a számlákon szereplő gazdasági esemény valótlanágáról. Ez az említett körülmény csak közvetve támaszthatja alá a bíróság által megállapított tényállást, hiszen az adószám utólagos törléséből arra lehetett következtetést levonni, hogy az (1. sz. cég) ténylegesen nem vagy nem a törvényes rendelkezéseknek megfelelően működött, esetlegesen fiktív volt, amely azt a megállapítást erősítette, hogy nem vásárolhatott ténylegesen az adott vádlottól, jelen esetben XXVIII. rendű vádlottól. Így közvetve támasztotta alá a megállapított tényállást.

Az ítéleti tényállás II/31. Pontjával, XXXII. rendű vádlott cselekményével összefüggésben hivatkozott a védelem arra, hogy III.rendű vádlott neve III. rendű vallomása azért sem fogadható el, mert ő csak 2007 novemberében csatlakozott az elkövetőkhöz, ugyanakkor XXXII.rendű vádlott

neve XXXII. rendű vádlott már 2007 júniusában megtette az adóbevallását, amely a bűncselekménnyel volt érintett. A védelem szerint a titkos információgyűjtés anyaga sem használható fel a vádlott terhére, mert, hogy a lehallgatás 2010-ben történt, akkori ügyletre vonatkozott a vádlottak közötti beszélgetés, míg a vád tárgyává tett szállítások 2007-ben történtek. Mindezzel szemben előre bocsátva, hogy tényszerű, hogy az adóbevallásra XXXII. rendű vádlott neve XXXII. rendű vádlott részéről már 2007 júniusában sor került, és csak 2007 novemberében csatlakozott az elkövetőkhöz III. rendű vádlott neve III. rendű vádlott és a 2010-es lehallgatás egy akkori ügyletre vonatkozott, nem pedig a 2007-es szállításra, mégis alkalmasak ezek a bizonyítékok a vádlott terhére megállapított tényállás megállapítására, illetőleg nem cáfolják az egyéb, a vádlott terhére szolgáló bizonyítékokat. A lehallgatás anyaga ugyan időben későbbi, mint ahogy a vád tárgyává tett cselekmény megtörtént, azonban arra a következtetésre mégis alapul szolgálhat, hogy I. rendű vádlott neve I. rendű és XXXII. rendű vádlott neve XXXII. rendű vádlott még 2010-ben is kapcsolatban álltak egymással, azaz 2007 júniusát követően is, és akár 2007 novemberében is kapcsolatban lehettek és ezen túlmenően a lehallgatás anyaga arról árulkodik, hogy jogellenes üzletkötésben állapodtak meg a vádlottak, hiszen a számla nélküli szállítás erre utalt. Az indokolás ilyen tartalmú kiegészítésével a megállapított ítéleti tényállás megalapozott volt.

Az ítélet 271. oldalának utolsó bekezdésében XXXIII. rendű vádlott neve helyesen: XXXIII. rendű vádlott, míg I. rendű vádlott neve helyesen: I. rendű vádlott.

Az ítéleti tényállás III/1. pontjához tartozó indokolás annyiban hiányos volt, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő alaposítással azt a körülményt, hogy (9. sz. név), **(10. sz. név)** és (11. sz. név) tanúk vallomásai miként szolgáltak a tényállás megállapítása alapjául, e tanúk vallomásai mennyire voltak elfogadhatók, a tanúk mennyiben voltak szavahihetők. Az ítélet 272. oldal 2. bekezdésében részletezte e tanúk vallomásait az elsőfokú bíróság, amely tartalomból az a következtetés volt levonható, hogy a többi bizonyítékként értékelt és az elsőfokú bíróság által elfogadhatónak tartott bizonyíték mellett, így I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott és III. rendű vádlott nyomozati vallomásai, továbbá XL. rendű vádlott megváltoztatott írásos beismerő vallomása, a (22. gt.) beszerzéseinek ellenőrzéséről készült adóhatósági iratok és a megadott járművekre vonatkozó adatok, információk mellett e tanúvallomások nem alkalmasak az elfogadott bizonyítékok alapján megállapítható tényállás cáfolatára.

Az ítélet 278. oldalán az ítéleti tényállás III/3. pontjához tartozó indokolásban az érintett vádlott neve helyesen: XXXIV. rendű vádlott.

Az ítéleti tényállás III/8. pontja kapcsán kifejtett indokolást, a 293. oldal utolsó előtti bekezdését akként kellett helyesbíteni, hogy az indokolás korábbi részében kifejtettekből nyilvánvalóan az következett, hogy XL. rendű vádlott vallomását figyelembe vette az elsőfokú bíróság olyannyira, hogy a bírósági eljárás során tett írásbeli vallomását, mely saját magára és vádlott társaira nézve is terhelő volt, figyelembe vette és elfogadta. XXXIII. rendű vádlott ezt a beismerő vallomást, illetőleg a vallomásváltoztatás tényét azzal magyarázta, hogy haragszik rá a XL. rendű vádlott a köztük lévő elszámolási vita miatt. Ez a védekezés azonban a bíróság számára nem volt elfogadható, hiszen a XL. rendű vádlott nem csak vádlott társaira, hanem saját magára nézve is terhelően vallott, a haragos viszony esetleges fennállása önmagában nem indokolta volna, hogy saját magára is terhelő vallomást tegyen XL. r. vádlott. Ezen túlmenően a XXXIII. rendű vádlott terhére figyelembe vett elfogadott egyéb bizonyítékok mellett ennek a beismerő vallomásnak az elfogadhatósága nem volt a bíróság számára aggályos.

Az ítéleti tényállás VI. pontjához fűzött indokolásban a 296., 297. oldalon a vádlott neve helyesen:

XLIII. r.vádlott neve.

Helyesbíteni kellett a 296. oldal utolsó bekezdését, illetőleg a 297. oldal 6. bekezdését, ugyanis helyesen: nem ruházati, illetőleg nem gabona értékesítésről volt szó, hanem gépjármű alkatrész értékesítésről.

A 299. oldal közepén a XI. rendű vádlott neve helyesen: XI. r. vádlott neve.

A 301. oldal 3. bekezdésében a szakértő neve helyesen: **(szakértő neve)**.

Összefoglalva: az elsőfokú bíróság szükséges és elfogadható mértékben megindokolta, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el, másokat, főként a megváltoztatott vádlotti vallomásokat, illetőleg a mindvégig tagadó tartalmú vádlotti vallomásokat miért nem. Az okszerű mérlegelést a másodfokú bíróság által megtett kiegészítések mellett eredményesen nem lehetett támadni. A bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott első fokú tényállás esetén nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére a felülbírálat során.

Tekintve, hogy a megállapított tényállás megalapozott volt, a felmentést célzó fellebbezések, mint ahogy a hatályon kívül helyezést és az eljárás megszüntetését, illetve az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását célzó fellebbezések sem vezettek eredményre.

Az alapul elfogadott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére és a cselekmények minősítése is jelentős részben törvényes volt, megfelelt a hivatkozott Btk.-beli jogszabályhelyeknek. Osztotta a másodfokú bíróság azt az elsőfokú bíróság által kifejtett álláspontot, miszerint a VIII. - XLIII. rendű vádlottak tudták, hogy az árú, amelynek értékesítésében közreműködtek, nem vagy nem a szerződésben foglaltaknak megfelelően került külföldre, ezért a költségvetést károsító bűncselekményben szándékosan részt vettek.

Többségében helyesen alkalmazta az elsőfokú bíróság az irányadó büntető törvényt, az 1978. évi IV. tv.-t, illetve a 2012. évi C. tv.-t. Az elsőfokú bíróság a keretjogszabályokat is helyesen jelölte meg az ítélet jogi indokolásában.

Általánosságban véve a minősítés megváltoztatását az érintett vádlottak esetében az az elv indokolta, hogy az elkövetéskor hatályos Btk. alkalmazásakor a rendbeliséget mind az adócsalás, mind a magánokirat-hamisítás tekintetében cégenként és adónemenként kellett meghatározni, figyelemmel az elkövetési időszakokra és arra, hogy az elkövető a cég törvényes képviselője volt-e. Ez utóbbi esetben az adott bűncselekményt tettesként, egyébként bűnszegédként elkövetettnek kellett minősíteni (az ítélet 309. oldal utolsó bekezdésében hivatkozott BH 2004. 270. eseti döntés már nem szolgál alapul a bírói gyakorlatnak).

Az elbíráláskor hatályos Btk. szerinti minősítés esetén, amint arra a fellebbviteli főügyészség is rámutatott, a folytatólagos elkövetés megállapítása kizárt a költségvetési csalásként minősített bűncselekményeket érintően, hiszen a költségvetési csalást az új Btk. törvényi egységként határozza meg, amely esetében a vádemelésnek egységalkotó jelentősége van. A hamis magánokirat felhasználása vétségeként értékelt bűncselekmények esetében pedig a folytatólagos elkövetés megállapításának akkor volt alapja, ha az elkövetés több bevallási időszakot is érintett. Több esetben a bűncselekmény megnevezése is helytelen volt, melyet szintén korrigált a másodfokú bíróság.

I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott cselekményeit a fenti

elveknek megfelelően minősítette újból a másodfokú bíróság, figyelemmel arra is, hogy az elkövetésben mindvégig, azaz 2007. május 16-tól 2010. október 20-áig részt vettek. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott tettesként azokat a bűncselekményeket követte el, amelyek kapcsán az érintett cégek ügyvezetője volt.

A fentiek alapján a másodfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott cselekményeit 3 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, a 12. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének (I/1., VII. pont),

3 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, a 12.§ (2) bekezdése és a 21.§ (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének (I/1., III/1., III/2.),

10 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, a 12. § (2) bekezdése és a 21. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének (I/1., III/3-8., IV./, V./, VI./),

3 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 276. §-ába ütköző és büntetendő 12. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (I/1., VII./) és

13 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 276. §-ába ütköző és büntetendő, a 21. § (2) bekezdése és a 12. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (I/1., III/1-8., IV., V., VI.) minősítette.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott cselekményeit

4 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő és büntetendő 12. § (2) bekezdése és a 21. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének (I/1.),

az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, a 12. § (2) bekezdés és 21. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének (I/1.),

5 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 276. §-ába ütköző és büntetendő 12. § (2) bekezdése és a 21. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (I/1.) minősítette.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott cselekményeit is újra kellett minősíteni, melynek során figyelemmel volt a másodfokú bíróság arra, hogy a vádlott 2007. november 7. napjától 2010. október 20. napjáig vett részt az elkövetésben és a (23. gt.) ügyvezetője volt. Az elkövetési érték az ő esetében cégenként a következőképpen alakult:

a (23. gt.)-t érintően 138.034.205.- forint,

a (24. gt.)-t érintően 118.260.894.- forint,

a (25. gt.)-t érintően 224.361.605.- forint,

a (26. sz. gt.)-t érintően 18.358.114.- forint, míg

a (27. gt.)-t érintően 28.449.757.- forint.

Ennek megfelelően III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott cselekményeit

az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, a 12. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének (I/1.),

2 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, a 12. § (2) bekezdése és 21. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének (I/1.),

2 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő 12. § (2) bekezdése és 21. (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként

elkövetett adócsalás büntettének (I/1.),

az 1978. évi IV. tv. 276. §-a szerint minősülő és büntetendő 12. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (I/1.) és

4 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 276. §-ába ütköző és büntetendő 12. § (2) bekezdése és 21. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének minősítette.

IV. rendű vádlott cselekményeinek minősítésénél figyelemmel kellett lenni arra, hogy a bűncselekmények elkövetésében 2009. november 2. és 2010. október 20. között vett részt és egyik cégnek sem volt ügyvezetője. Az elkövetési értékek alakulása cégenként:

a (23. gt.) esetében 138.034.205.- forint,

a (27. gt.) esetében 28.449.757.- forint, míg

a (24. gt.) esetében 79.691.739.- forint.

Ennek megfelelően IV. rendű vádlott cselekményeit

2 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, a 12. § (2) bekezdése és 21. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének (I/1.),

az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, a 12. § (2) bekezdése és 21. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének és

3 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 276. §-ba ütköző és büntetendő 12. § (2) bekezdése és 21. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének minősítette.

V. rendű vádlott neve V. rendű vádlott cselekményeinek minősítésénél értékelt elkövetési idő 2010. január 6. napjától 2010. október 20. napjáig tartott és figyelemmel kellett lenni, hogy a (27. gt.) ügyvezetője volt. Ennek megfelelően a cégenkénti elkövetési érték a következők szerint alakult:

a (27. gt.) vonatkozásában 28.449.757.- forint,

a (23. gt.) vonatkozásában 138.034.205.- forint,

a (24. gt.) vonatkozásában 42.796.475.- forint.

Ennek megfelelően V. rendű vádlott neve V. rendű vádlott cselekményeit

az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, a 12. § (2) bekezdés és 21. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének (I/1.),

az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, a 12. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének (I/1.),

az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő 12. § (2) bekezdése és 21. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének (I/1.),

az 1978. évi IV. tv. 276. §-ába ütköző és büntetendő, a 12. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (I/1.) és

2 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 276. §-ába ütköző és büntetendő, a 12. § (2) bekezdése és 21. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének minősítette.

VI. rendű vádlott neve VI. rendű vádlott cselekményeinek minősítésénél a 2007. május 16. napjától 2008. április 18. napjáig tartó elkövetési időszakot kellett alapul venni, és a tettesi elkövetést az alapozta meg, hogy a (21. gt.) ügyvezetője volt. A cégenkénti elkövetési értékek a következők voltak:

a (26. gt.) esetében 197.970.331.- forint,
a (25. gt.) esetében 233.386.106.- forint és
a (21. gt.) esetében 5.036.662.- forint.

Ennek megfelelően VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott cselekményeit

2 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, a 12. § (2) bekezdése és 21. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének (I/1.),

az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő adócsalás büntettének (IV./) pont,

az 1978. évi IV. tv. 276. §-ába ütköző és büntetendő magánokirat-hamisítás vétségének (IV./) és

2 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 276. §-ába ütköző és büntetendő, a 12. § (2) bekezdése és a 21. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének minősítette.

VIII.rendű vádlott neve VIII. rendű vádlott a folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettét két különböző cég vonatkozásában követte el, ezért a bűncselekményt 2 rendbelinek kellett minősíteni.

IX. rendű vádlott által elkövetett bűncselekmények rendbeliségét szintén az határozta meg, hogy az adócsalást, illetőleg a magánokirat-hamisítást hány cég vonatkozásában követte el, míg abban az esetben, ha a cég képviselőjének felhasználásával követte el a bűncselekményt, közvetett tetteség [1978. évi IV. tv. 20. § (2) bekezdés] megállapításának volt helye. Ez utóbbi megállapítás X.rendű vádlott neve X. rendű vádlottra, XVII. rendű vádlottra, XIX. rendű vádlottra, XXIV. rendű vádlottra és XXIX. rendű vádlottra egyaránt vonatkozott. A közvetett tetteség intézménye 2009. augusztus 9. napjától szerepel a Btk. Általános részében, így az ezt megelőzően bűncselekményt közvetett tettesként elkövetők esetében a közvetett tetteség megállapítására a rendelkező részben nem volt lehetőség, csupán az ítélet indoklásában kellett kitérni rá.

A már említetteknek megfelelően IX. rendű vádlott cselekményeit

az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, a 12. § (2) bekezdése és 20. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, közvetett tettesként elkövetett adócsalás büntettének (II/4.),

az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, a 12. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének (II/3.),

az 1978. évi IV. tv. 276. §-ába ütköző és büntetendő a 12. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (II/3.) és

az 1978. évi IV. tv. 276. §-ába ütköző és büntetendő, a 12. § (2) bekezdése és 20. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, közvetett tettesként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (II/4.) minősítette.

XI. rendű vádlott tekintetében a Btk. 345. §-a által szabályozott bűncselekménynek nem a törvényi megnevezését adta az elsőfokú bíróság, e mellett, tekintve, hogy egy adóbevallási időszakot érintett a hamis magánokirat felhasználásának vétsége, a folytatólagos elkövetésre utalást mellőzni kellett a minősítésből.

XII.rendű vádlott neve XII. rendű vádlott és XVI.rendű vádlott neve XVI. rendű vádlott tekintetében a minősítés megváltoztatására ugyanolyan okból került sor, amint az XI. rendű vádlottnál történt.

A már kifejtett elveknek megfelelően XVII.rendű vádlott neve XVII. rendű vádlott cselekményeit

2 rendbeli, az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő és

büntetendő, a 12. § (2) bekezdése és a 20. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, közvetett tettesként elkövetett adócsalás büntettének (II/13. és II/14.), az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, a 12. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének (II/12.) és 3 rendbeli az 1978. évi IV. törvény 276. §-ába ütköző és büntetendő a 12. § (2) bekezdése és 2 esetben a 20. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, két esetben közvetett tettesként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (II/12., II/13., 14.) minősítette.

XIX. rendű vádlott cselekményeit az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, a 12. § (2) bekezdése és a 20. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, közvetett tettesként elkövetett adócsalás büntettének (II/17.), az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, a 12. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének (II/16.) és 2 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 276. §-ába ütköző és büntetendő a 12. § (2) bekezdése és egy esetben a 20. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, egy esetben közvetett tettesként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének minősítette (II/16., II/17.).

XX. rendű vádlott esetében a Btk. 345. §-a által szabályozott bűncselekmény megnevezése volt helytelen, és mellőzni kellett a folytatólagos elkövetésre utalást, mivel egy adóbevallási időszakot érintett a bűncselekmény. Ugyanez megállapítható volt XXI. rendű és XXII. rendű vádlott tekintetében is.

XXIII. rendű vádlott cselekményeinek minősítésénél egyrészt a költségvetési csalás büntette vonatkozásában a folytatólagos elkövetés megállapítása kizárt, ezért az erre való utalást kellett mellőzni, a Btk. 345. §-a szerinti bűncselekmény megnevezése is helytelen volt.

XXIV. rendű vádlott cselekményeit az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő adócsalás büntettének (II/21.), az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, a 20. § (2) bekezdése szerinti közvetett tettesként elkövetett adócsalás büntettének (II/22.) és 2 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 276. §-ába ütköző és büntetendő egy esetben a 20. § (2) bekezdése szerinti közvetett tettesként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének minősítette.

XXV. rendű vádlott neve XXV. rendű vádlott esetében az elsőfokú bíróság nem az adóbevétel kiesés mértékének megfelelően minősítette a vádlott cselekményét. Tekintve, hogy a vádlott a cselekményével nagyobb vagyoni hátrányt okozott, ezért az a Btk. 396. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő költségvetési csalás büntette volt, és az egy adóbevallási időszakra vonatkozó elkövetésre tekintettel mellőzni kellett a folytatólagos elkövetésként minősítést, és a bűncselekmény helyes törvényi megnevezését kellett adni.

XXVI. rendű vádlott neve XXVI. rendű vádlott vonatkozásában a Btk. 345. §-a szerinti bűncselekmény egy adóbevallási időszakra vonatkozott, ezért mellőzni kellett a folytatólagos elkövetésre utalást és a bűncselekmény helyes megnevezését kellett adni.

XXVII. rendű vádlott neve XXVII. rendű vádlott Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontja szerint minősített cselekménye helyesen költségvetési csalás vétségének minősült. A Btk. 345. §-a szerinti bűncselekmény szintén egy adóbevallási időszakra vonatkozott, ezért a folytatólagosságot kellett mellőzni, és a megnevezést helyesbiteni.

XXVIII. rendű vádlott neve XXVIII. rendű vádlott vonatkozásában az egy adóbevallási időszakra elkövetésre tekintettel a Btk. 345. §-a szerinti bűncselekmény folytatólagos elkövetésére utalást mellőzni kellett, és a bűncselekmény helyes megnevezését kellett adni.

XXIX. rendű vádlott cselekményeit, két vállalkozás nevében való eljárásra tekintettel 2 rendbelinek és a már korábban kifejtettekre, tekintve, hogy a vállalkozás tulajdonosa tévedésben volt, az 1978. évi IV. tv. 20. § (2) bekezdése szerinti közvetett tettesként elkövetettnek kellett minősíteni az adócsalás büntettét. A magánokirat-hamisítás vétségét ugyancsak az 1978. évi IV. tv. 20. § (2) bekezdése szerinti közvetett tettesként elkövetettnek kellett minősíteni.

XXXI. rendű vádlott esetében az elsőfokú bíróság azért látta kedvezőbbnek az elbíráláskor hatályos Btk.-t, mert az üzletszerű elkövetés folytán súlyosabban minősül ugyan a vádlott cselekménye, de az értékhatár kedvezőbb változása miatt lényegében ugyanúgy minősül a vádlott cselekménye az elkövetéskor és az elbíráláskor egyaránt, viszont az elbíráláskori Btk. feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezése kedvezőbb. Ehhez képest az ítéletábra azt állapította meg, hogy az elkövetések, az adóbevallások között eltelt közel egy évre tekintettel és mindössze két adóbevallást alapul véve, a rendszeres haszonszerzésre törekvés, az üzletszerűség nem állapítható meg, tehát ebben a tekintetben nem lenne terheesebb a vádlott számára az elbíráláskori Btk., másrészt a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezésnek az adott esetben nincs befolyásoló szerepe, hiszen a bíróság a vádlottat megrovásban részesítette, és a vádlott terhére szóló fellebbezés bejelentésére sem került sor. Ezek miatt nincs alapja annak a megállapításnak, hogy az elbíráláskor hatályos Btk. kedvezőbb a vádlottra nézve, mint az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. tv. Ennek megfelelően az ítéletábra a vádlott cselekményét

az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő adócsalás büntettének (II/30.) és

az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és büntetendő adócsalás vétségének (II/30.), továbbá

2 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 276. §-ába ütköző és büntetendő magánokirat-hamisítás vétségének minősítette.

XXXII. rendű vádlott esetében is egy bevallási időszakra elkövetés állapítható meg, ezért a folytatólagos elkövetésre utalást mellőzni kellett, és helyesbíteni kellett a bűncselekmény megnevezését is.

A már korábban kifejtett elveknek megfelelően kellett eltérően minősíteni XXXIII. rendű vádlott cselekményeit. Azokat az ítéletábra

2 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, 12. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének (III/1., 2.),

5 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő 12. § (2) bekezdése és 21. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének (III/3., 4., 5., 7., 8.),

2 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 276. §-ába ütköző és büntetendő a 12. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (III/1., 2.) és

5 rendbeli az 1978. évi IV. tv. 276. §-ába ütköző és büntetendő, a 12. § (2) bekezdése és a 21. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (III/3., 4., 5., 7., 8.) minősítette.

XXXVII. rendű vádlott vonatkozásában, követve az elsőfokú bíróság által elfogadott elvet, a költségvetési csalás büntettét üzletszerűen elkövetettnek kellett minősíteni a három egymást követő

adóbevallási időszakban elkövetésre figyelemmel, ezért a helyes minősítés: költségvetési csalás büntette Btk. 396. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pontja. Továbbá a Btk. 345. §-a szerinti bűncselekmény megnevezését kellett helyesbíteni.

XLIII. rendű vádlott cselekményeit is eltérően kellett minősíteni. Egyrészt az elsőfokú bíróság nem állapított meg üzletszerű elkövetést, ez a minősítésben nem jelent meg, holott több bevallási időszakra vonatkozóan követte el a költségvetési csalást. A minősítés az okozott vagyoni hátrány mértékének sem volt megfelelő, és a folytatólagos elkövetésre utalást is mellőzni kellett, hiszen az törvényben kizárt volt. Ennek megfelelően a költségvetési csalás büntettét a Btk. 396. § (1) bekezdése, illetőleg a (2) bekezdés b) pontja szerint minősítette az ítélet. A Btk. 345. §-a szerinti bűncselekmény megnevezését kellett helyesbíteni.

Az elsőfokú bíróság a bünszervezetben való részvételt, illetőleg elkövetést állapította meg az I-VII. rendű vádlott tekintetében. Az I-VI. rendű vádlott esetében a bünszervezetben elkövetés a minősítés részét képezte, e tekintetben azonban az elsőfokú bíróság téves álláspontra helyezkedett, hiszen a bünszervezetben elkövetés a büntetés kiszabásához kapcsolódik, a bünszervezetben elkövetést a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezés előtt és nem a cselekmény minősítésénél kell feltüntetni (61/2008. BK vélemény, BH 2009. 96. eseti döntés). Ezt leszámítva, az elsőfokú bíróság indokolását a bünszervezetben való elkövetéssel összefüggésben mindenben osztotta az ítélet. Az elsőfokú bíróság bünszervezettel összefüggésben kifejtett indokolása az ítélet 315. oldalától a 318. oldalig tartott. Ez egyben azt is jelentette, hogy az I-VI. rendű vádlott vonatkozásában a bünszervezetben való elkövetést az ítélet is megállapíthatónak tartotta. Nem vonatkozott ez XXXIII. rendű vádlottra. Az elsőfokú bíróság az ezzel kapcsolatos indokait az ítélet 318. oldalának 5. bekezdésében írta le, amelynek a tartalmát csak részben osztotta a másodfokú bíróság. Az elsőfokú bíróság a XXXIII. rendű vádlott bünszervezetben való részvételét amiatt nem látta megállapíthatónak, mert ezt a vádhoz kötöttség elve megakadályozta, a vádirati tényállás az ennek megállapítása alapjául szolgáló tényeket nem tartalmazta, és a bíróság a vádon túl nem terjeszkedhetett.

A bíróság - helyes álláspont szerint - a tettazonosság keretei között a bűncselekmény bünszervezetben elkövetésének tényét akkor is megállapíthatja és ennek megfelelően szabhatja ki a büntetést, ha a bünszervezetben elkövetésre vonatkozó adatokat a vád nem rögzíti, azokra csak a bíróság előtti bizonyítási eljárás nyomán derült fény (EBH 2013. B.10.). Tekintettel azonban arra, hogy a vádban a XXXIII. rendű vádlott bünszervezetben való elkövetésével kapcsolatos ténybeli alapok hiányoztak, erre vonatkozóan az első fokú eljárás keretében bizonyítás sem folyt le, ezért ennek ténybeli alapjai megállapítására sem került sor, ennek hiányában az ítélet sem látott lehetőséget sem a bünszervezetben elkövetés ténybeli alapjának a megállapítására, sem pedig a bünszervezetben elkövetés megállapítására.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében a súlyosító és enyhítő körülményeket valamennyi vádlott vonatkozásában túlnyomó részben figyelembe vette és értékelte, és ennek nyomán a vádlottak többségével szemben törvényes joghátrányt alkalmazott.

Amint arra az ügyészség is helyesen rámutatott, a bünszervezetben elkövetőkkel szemben súlyosító körülményként figyelembe venni a szervezett keretek között történt elkövetést nem lehetett, mert az a kétszeres értékelés tilalmába ütközött. Az ítélet további enyhítő körülményként értékelte valamennyi fellebbezéssel érintett vádlottat érintően azt, hogy az első fokú ítélet meghozatala óta is viszonylag hosszabb idő telt el.

II. rendű vádlott neve II. rendű, III. rendű vádlott neve III. rendű, IV. rendű és V. rendű vádlott neve

V. rendű vádlott vonatkozásában további enyhítő körülmény volt az, hogy viszonylag hosszabb időt töltöttek előzetes fogvatartásban.

Ezek az említett körülmények egyik vádlott esetében sem indokolták a büntetés súlyosítását, azaz a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezés, illetőleg a fellebbviteli főügyészség indítványa nem vezethetett eredményre.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott tekintetében a jelentős időmúlás és a tényállás megállapítása alapjául szolgált feltáró jellegű beismerő vallomása - azok visszavonása ellenére - együtt a kiszabott fegyházbüntetés jelentős enyhítését indokolták. Ezen túlmenően a vele szemben alkalmazott joghátrány törvényes volt.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében a börtönbüntetés jelentős mértékű enyhítése mellett szólt a tényállás megállapításánál figyelembe vett nyomozati beismerő vallomása, annak későbbi visszavonása ellenére is, továbbá súlyos betegségei, a már hivatkozott jelentős időmúlás és az, hogy viszonylag hosszabb ideig volt előzetes fogvatartásban.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat az elsőfokú bíróság a könyvelői foglalkozástól 9 évre eltiltotta. Ennek alapjául az 1978. évi IV. tv. 56. § (1) bekezdés a) pontját, illetőleg a (3) bekezdését jelölte meg. A (3) bekezdés kapcsán az leszögezhető, hogy nem képezheti a foglalkozástól eltiltás kiszabását, hiszen II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott nem volt gazdasági társaság vezető tisztségviselője, sem a vezetését ellátó szerv tagja, sem a felügyelőbizottság tagja, sem pedig egyéni vállalkozó. A bűncselekményeket nem szakképzettséget igénylő foglalkozás szabályainak megszegésével követte el. A bűncselekmények elkövetése során kifejtett szervező és okmányokat kitöltő tevékenysége könyvelői foglalkozás gyakorlásaként nem értékelhető, azok ellátása, elvégzése szakképzettséget sem igényelt, ezért az 1978. évi IV. tv. 56. § (1) bekezdés a) pontján alapuló büntetés kiszabás nem volt alapos. Ennek megfelelően a könyvelői foglalkozástól eltiltást mellőzni kellett.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében nem csak a kiszabott szabadságvesztés tartamának jelentős enyhítését, hanem a törvényben előírtnál, eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározását tartotta indokoltnak az ítéletábra, amelyet az ítéleti tényállás megállapításánál felhasznált, igen részletes, tényfeltáró, beismerő vallomása, a jelentős időmúlás és a viszonylag hosszabb előzetes fogvatartásban töltött idő, mint enyhítő körülmények indokoltak.

IV. rendű vádlott fegyházbüntetését azért enyhítette lényegesen a másodfokú bíróság, mert a vádlott nyomozati beismerő vallomását a bíróság felhasználta a tényállás megállapítása alapjául, a vádlott viszonylag hosszú ideig állt előzetes fogvatartásban és jelentős időmúlás következett be.

Amint II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottnál, úgy IV. rendű vádlottnál sem volt törvényes a foglalkozástól eltiltás kiszabása. A megállapított tényállás erre nem adott alapot e büntetés alkalmazására, hiszen a bűncselekmények szervezése, az okiratok kiállítása, amikre az elsőfokú bíróság hivatkozott, de ezen túlmenően az esetenkénti jogi tanácsadás sem adott alapot annak a következtetésnek a levonására, hogy a jogász foglalkozásának a felhasználásával követte el a bűncselekményeket. A bűnszervezet IV. rendű vádlott tudását, jogi ismereteit ugyan felhasználta, de az nem volt megállapítható, hogy a jogász foglalkozása gyakorlásával segítette a bűnszervezet tevékenységét. Emiatt e büntetés kiszabását mellőzni kellett.

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott vonatkozásában a fegyházbüntetés jelentős enyhítését indokolták az alapul vett enyhítő körülmények, így különösen a tényállás megállapítása alapjául

szolgáló nyomozati beismerő vallomása, a jelentős időmúlás és a viszonylag hosszú ideje előzetes fogvatartásban töltött idő, valamint a megromlott egészségi állapota.

A VIII.rendű vádlott neve VIII. rendű vádlottal szemben alkalmazott börtönbüntetést szintén jelentős mértékben kellett enyhíteni a jelentős időmúlás és a büntetlen előélet nyomatékosabb figyelembe vétele miatt. A vele szemben alkalmazott egyéb joghátrány törvényes volt.

Az ítélőtábla XXXIII. rendű vádlott börtönbüntetését is lényegesen enyhítette a már említett enyhítő körülményként figyelembe vett jelentős időmúlásra és a vádlott megromlott egészségi állapotára tekintettel. A vádlottal szemben alkalmazott egyéb joghátrány törvényes volt.

A fentiekből következően az ítélőtábla nem látta elfogadhatónak az elsőfokú bíróság álláspontját, amelyet az ítélet 331. oldalának 4. és 5. bekezdése tartalmazott. Az érintett vádlottak által a nyomozás során tett beismerő vallomásokat, különösen azokat, amelyek nagymértékben szolgálták a bűncselekmények felderítését, a büntetés kiszabása során enyhítő körülményként kellett figyelembe venni, és ez összhangban állt az 56/2007. BK vélemény II/11. pontjában foglaltakkal.

XXV.rendű vádlott neve XXV. rendű vádlottal szemben az elsőfokú bíróság 25 napi tétel pénzbüntetését szabott ki. Ez a Btk. 50.§ (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel törvénysértő volt, hiszen a pénzbüntetés legkisebb mértéke 30 napi tétel, azonban a súlyosítási tilalom miatt ennek korrigálására nem volt mód a másodfokú eljárásban.

Valamennyi vádlottat érintően az egyéb alkalmazott joghátrányt az ítélőtábla törvényesnek találta, és ennél fogva enyhítésre nem volt lehetőség.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének 304. oldalán helyesen rögzítette, hogy XXV.rendű vádlott neve XXV. rendű vádlott vagyonek Kobzása biztosítására letétbe helyezett 1.677.640.- forintot, XXXII.rendű vádlott neve XXXII. rendű vádlott vagyonek Kobzása biztosítására letétbe helyezett 2.545.086.- forintot. Mindkét vádlott esetében a letétbe helyezett összeg megegyezett a bűncselekménnyel okozott vagyoni hátrány összegével. Időközben a vagyoni hátrány vádlottak általi megtérítésére nem került sor és adóigazgatási eljárás keretében sem kötelezték a vádlottakat, illetőleg a vádlottak által képviselt céget, illetve vállalkozásokat az adóhiány megfizetésére, ezért a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja és a BK 95. számú vélemény III. pontja szerint mindkét vádlott tekintetében a letétbe helyezett összegre vagyonek Kobzást kellett elrendelni.

I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű, III.rendű vádlott neve III. rendű és IV. rendű vádlott tekintetében pontosítani kellett a beszámításra vonatkozó rendelkezést.

XI. rendű, XII.rendű vádlott neve XII. rendű és XXXVII. rendű vádlott vonatkozásában a feltételes szabadságról szóló rendelkezést kellett helyesbíteni, ugyanis a kiszabott szabadságvesztés tartamának és a feltételes szabadságra bocsáthatóság várható legkorábbi időpontjának összevetéséből következett, hogy a legkevesebb három hónap kitöltésére való utalásnak nem volt értelme, ezért ezt mellőzni kellett a rendelkezésből.

Az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni a Gyulai Törvényszéken Bj.I.55/2013. tételszám alatt nyilvántartott 117. sorszám alatti iratként kezelt bűnjelről. Erről az iratról a többi hasonló tartalmú iratról szóló rendelkezésnek megfelelően döntött az ítélőtábla a Be. 155. § (1) bekezdése, illetőleg a 11/2003. (V.8.) IM-BM-PM együttes rendelet 1. § (2) bekezdésének megfelelően.

A I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű, V.rendű vádlott neve V. rendű és XXIX. rendű vádlottat terhelő bűnügyi költség összege kiszámításakor számítási hibát vétett az elsőfokú bíróság, amelyet helyesbíteni kellett.

Az első fokú ítéletet az ítélet tábla a Be. 372. § (1) bekezdése alapján eljárva változtatta meg.

Az első fokú ítélet megváltoztatással nem érintett egyéb rendelkezései helyesek és törvényesek voltak, ezért azokat az ítélet tábla a Be. 371. § (1) bekezdésének megfelelően eljárva helybenhagyta.

I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű, III.rendű vádlott neve III. rendű, IV. rendű, V.rendű vádlott neve V. rendű, VI.rendű vádlott neve VI. rendű és XXXIII. rendű vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlottak által az első fokú ítélet meghozatalát követően előzetes fogvatartásban töltött időt. A rendelkezés alapja az 1978. évi IV. tv. 99. § (1) bekezdése volt.

Azon vádlottak tekintetében, akikkel szemben a zár alá vétel elrendelésére vagyonek Kobzás biztosítása céljából került sor, és velük szemben a bíróság vagyonek Kobzást nem alkalmazott, a zár alá vételt a Be. 160. § (1) bekezdés c) pontja 1. fordulata alapján, mivel az elrendelés oka megszűnt, feloldotta.

Egyebekben az ítélet tábla pontosította az iratok alapján az érintett vádlottak előzetes fogvatartására vonatkozó adatokat, illetőleg a személyi adataikat.

Az ítélet tábla a Be. 381. § (1) bekezdése szerint eljárva megállapította a másodfokú eljárásban a vádlottak védelmével és a jogi személyek képviseletével felmerült bűnügyi költség összegét és a vádlottakat, illetőleg a jogi személyeket külön-külön, illetőleg egyetemlegesen kötelezte annak megfizetésére, arra is tekintettel, hogy a fellebbezéseik nem vezettek eredményre.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 386. § megfelelő értelmezése zárja ki.

Szeged, 2016. február 18.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke

Dr. Benedek Tibor s. k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Katona Tibor s. k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélet tábla Bf.III.606/2015/150. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 13.B.101/2013/911. számú ítéletének felülbírálattal érintett és a jelen ítélettel meg nem változtatott része I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű, III.rendű vádlott neve III. rendű, IV. rendű, V.rendű vádlott neve V. rendű, VI.rendű vádlott neve VI. rendű, VIII. rendű, IX. rendű, X.rendű vádlott neve X. rendű, XI. rendű, XII. rendű, XIII.rendű vádlott neve XIII. rendű, XIV. rendű, XV.rendű vádlott neve XV. rendű, XVI.rendű vádlott neve XVI. rendű, XVII.rendű vádlott neve XVII. rendű, XVIII.rendű vádlott neve XVIII. rendű, XIX. rendű, XX.rendű vádlott neve XX. rendű, XXI.rendű vádlott neve XXI. rendű, XXII. rendű, XXIII.rendű vádlott neve XXIII. rendű, XXIV. rendű, XXV.rendű vádlott neve XXV. rendű, XXVI.rendű vádlott neve XXVI. rendű, XXVII.rendű vádlott neve XXVII. rendű, XXVIII.rendű vádlott neve XXVIII. rendű, XXIX. rendű, XXXI. rendű, XXXII.rendű vádlott neve XXXII. rendű, XXXIII. rendű, XXXIV. rendű, XXXV.

rendű, XXXVI. rendű, XXXVII. rendű és XLIII. rendű vádlott, továbbá az (1. gazd. társ.), a **(2. gazd. társ.)**, a **(3. gazd. társ.)**, a **(4. gazd. társ.)**, a **(5. gazd. társ.)**, a (6. gazd. társ.), a **(7. gazd. társ.)**, a **(8. gazd. társ.)**, a **(9. gazd. társ.)**, a **(10. gazd. társ.)**, a **(11. gazd. társ.)**, a **(12. gazd. társ.)**, a **(13. gazd. társ.)**, a **(14. gazd. társ.)** és a **(15. gazd. társ.)** vonatkozásában 2016. február 18. napján jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Szeged, 2016. február 18.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke